

IZ SVETA TIŠINE

Zveza društev gluhih in naglušnih Slovenije

▶ **Gluhi košarkarji svetovni prvaki**

▶ **Otvoritev razstave Vse je v naših rokah**

▶ **Film Preslišani uspehi napolnil Kino Šiška**

Izdajatelj:

Zveza društev gluhih in naglušnih Slovenije
Drenikova 24, Ljubljana
telefon: 01/500 15 00
telefaks: 01/500 15 22

Spletna stran:

www.zveza-gns.si

Urednik:

Anton Petrič

Naslov uredništva:

urednistvo@zveza-gns.si

Uredniški odbor:

Valerija Škof, Darja Pajk, Valentin Jenko

Jezikovni pregled:

Barbara Perc

Oblikovanje: Artmedia

Tisk: Tiskarna DTP

Uredništvo si pridržuje pravico do objave, neobjave, krajšanja ali delne objave nenarodenih prispevkov v skladu s poslanstvom in prostorskimi možnostmi glasila. Mnenja in stališča avtorjev prispevkov ne izražajo nujno mnenja in stališča uredništva ter Zveze društev gluhih in naglušnih Slovenije. Nenarodenih besedil in fotografij ne vračamo. Ponatis celote ali posameznih delov je dovoljen le s pisnim privoljenjem uredništva. Anonimnih prispevkov oziroma prispevkov, ki žalijo čast drugih, ne objavljamo. Glasilo je brezplačno in v javnem interesu, zato na podlagi 8. točke 26. člena Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list Republike Slovenije št. 89/98) ni zavezano plačilu davka na dodano vrednost. Izhaja v nakladi 3.700 izvodov.

Fotografija na naslovnici:

30 let Športne zveze gluhih Slovenije – Sabina Hmelina in podžupan MOL Dejan Crnek; Foto: Žiga Koren

Izdajo in tisk glasila sofinancirata Fundacija za financiranje invalidskih in humanitarnih organizacij v Republiki Sloveniji (FIHO) ter Ministrstvo za kulturo.

Stališča Zveze društev gluhih in naglušnih Slovenije ne izražajo stališč FIHA.

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO

OBVESTILO UREDNIŠKEGA ODBORA

Letošnje poletje je bilo najbolj vroče doslej. Zaradi vrste ekstremnih vročinskih valov in dolgotrajne suše so junij, julij in avgust presegli doslej izmerjene najvišje temperature. Vročina pa ni ustavila naših aktivnosti, o čemer pričajo zavidljivi dosežki na različnih področjih – uspeh gluhih kegljačev in košarkarjev, otvoritev razstave o zgodovini delovanja zveze v Tivoliju, 30. obletnica Športne zveze gluhih Slovenije ...

Tudi društva so bila aktivna ter nadoknadila izgubljeni čas med epidemijo covid-19 in izvedla veliko aktivnosti, o katerih pišemo v glasilu. Obenem je zveza skupaj z društvi pripravila izhodišča za delo v prihodnjem letu.

Glasilo Iz sveta tišine prispeva h kulturni istovetnosti in zgodovini gluhih, naglušnih, gluhoslepih ter oseb s polževim vsadkom, zato so vsi prispevki zelo pomembni.

Vabimo vas, da glasilo soustvarjate z nami. Prispevke s priloženimi fotografijami pošljite na e-naslov: urednistvo@zveza-gns.si.

Če se vam zdi glasilo zanimivo in ga želite prejemati brezplačno, nam pišite na e-naslov: urednistvo@zveza-gns.si ali svoje ime, priimek in naslov sporočite na: Zveza društev gluhih in naglušnih Slovenije, Drenikova 24, 1000 Ljubljana. Glasilo Iz sveta tišine je dosegljivo tudi na spletu: www.zveza-gns.si. ●

Uredništvo

NAVODILO AVTORJEM

Besedilne datoteke

Besedila naj bodo napisana v računalniškem programu Word. Besedila, poslana v programu PDF, ali skenirana besedila, bomo zavrnil, z izjemo vabil, diplom, dopisov, priznanj itd.

Slikovne priloge

Pri fotografiranju je za objavo dobre fotografije treba upoštevati naslednje nastavitve na posameznih napravah: če so digitalne fotografije narejene s fotoaparatom, izberite nastavev kakovosti slike HQ (3072 x 2304) ali SHQ (3072 x 2304).

Nekateri profesionalni fotoaparati imajo za nastavev kakovosti slike črko L (Large). Tovrstne fotografije so običajno v formatu jpg, kar ustreza zahtevam glasila. Če pošiljate skenirane predloge, resolucijo (kakovost slike) nastavite na 300 dpi, širina pa naj bo vsaj trinajst centimetrov. Tako skenirano predlogo shranite v formatu jpg. Če nimate kakovostnega optičnega bralnika, priporočamo, da nam v uredništvo pošljete izvorno predlogo. Fotografije, ki ste jih naložili s svetovnega spleta, naj imajo ločljivost vsaj 1200 x 900 točk, datoteka pa naj bo velika vsaj 440 KB.

Fotografije ne smejo biti prilepljene v dokument, ampak jih pripnite k elektronski pošti. Fotografije in besedila, ki ne ustrezajo navodilom, bomo zavrnil ali jih objavili brez fotografij. ●

Uvodnik

✉ Anton Petrič, urednik

Tik pred koncem poletja, ob izteku dopustniških dni, je bila osrednja tema pogovorov med Slovenci tudi košarka. Luka Dončić in soigralci so se v Berlinu prebili v četrtfinale evropskega prvenstva, slovenski gluhi košarkarji pa so v Izraelu postali svetovni prvaki. Tel Aviv je gostil svetovno prvenstvo gluhih v košarki 3x3, slovenska košarkarska reprezentanca gluhih je premagala svetovno konkurenco in postala svetovna prvakinja, z osvojenim naslovom pa navdihnila tudi slovenske košarkarje v Nemčiji. Gluhi košarkarji so svoj uspeh predstavili na prireditvi Parafest, kjer se mladi invalidi in njihovi starši spoznavajo s parašporti.

Festival za tretje življenjsko obdobje je največja prireditev za starejše v Evropi. Nastal je na pobudo slovenske vlade in pod pokroviteljstvom predsednika države med mednarodnim letom starejših leta 1999 in letos obeležuje 21-letnico delovanja. Rdeča nit letošnjega dogajanja je bila digitalizacija za vse generacije, v okviru katere smo prepoznali tudi potrebo po večjem ozaveščanju o vlogi in pomenu slovenskega znakovnega jezika ter o razlikah med potrebami gluhih in naglušnih.

Ob mednarodnem dnevu gluhih, ki smo ga posvetili tudi 30-letnici delovanja Športne zveze gluhih Slovenije, smo predstavili celovečerni film Preslišani uspehi, ki v ospredje postavlja vrhunske gluhe športnike, ki so z enaindvajsetimi olimpijskimi medaljami, osmimi s svetovnih prvenstev in šestindvajsetimi z evropskih prvenstev Slovenijo kot športno velesilo postavili na svetovni zemljevid. Film je priznanje in poklon vsem gluhim športnikom, ki bodo za vedno ostali predstavniki državne športne zgodovine. Na Zvezi društev gluhih

in naglušnih Slovenije smo poudarili njihove uspehe in hkrati opozorili, da kljub vpisu slovenskega znakovnega jezika v ustavo sistemsko financiranje njegovega razvoja še vedno ni urejeno.

Zveza društev gluhih in naglušnih Slovenije je zadnji četrtek v septembru v ljubljanski Cukrarni organizirala okroglo mizo z naslovom Dostopnost avdiovizualnih medijskih storitev – z dostopnostjo do bolj vključujoče družbe. Razpravljavci so se strinjali, da so tehnološke rešitve dozorele in da je v zadnjih letih tudi pri nas prišlo do občutnega napredka, a je za preskok na višjo raven avtomatske prepoznavne govora potrebno najti rešitev za dostop do in za uporabo večjih baz podatkov ter zvočnih zapisov govorne besede. To je nujno za nadgrajevanje kakovosti prepoznavne in transkripcije v realnem času. Osebam z izgubo sluha ali vida je dovolj čakanja na dostopen televizijski program, zato zveza predlaga oblikovanje strokovne skupine, ki bi povezala ključne deležnike na tem področju ter pripravila priporočila in standarde kakovosti za dostopnost do avdiovizualnih medijskih storitev.

Na Jakopičevem sprehajališču v ljubljanskem parku Tivoli je bila na ogled razstava Zveze društev gluhih in naglušnih Slovenije Vse je v naših rokah. Na 80 panojih je predstavila 90-letno organizirano delovanje gluhih na Slovenskem in prelomne trenutke v zgodovini gluhe skupnosti. V Sloveniji danes živi okrog 1500 gluhih in 200.000 ljudi z različnimi stopnjami izgube sluha. Razstava je izpostavila njihov vsakdan, največje dosežke gluhih in naglušnih športnikov in umetnikov ter osnovne kretnje slovenskega znakovnega jezika. ●

OTVORITEV RAZSTAVE VSE JE V NAŠIH ROKAH

Anton Petrič

Predsednica DZ Urška Klakočar Zupančič kot častna govornica; foto: Spletna TV

Podžupan MOL Dejan Crnek; foto: Spletna TV

Razstava Vse je v naših rokah, ki jo je Zveza društev gluhih in naglušnih Slovenije 29. avgusta otvorila v ljubljanskem parku Tivoli, ozavešča o gluhoti, o naglušnosti in o znakovnem jeziku. Predstavlja izzive izgube sluha, izpostavlja ključne trenutke in največje dosežke v 90-letni zgodovini gluhe skupnosti pri nas ter opozarja na mednarodni dan gluhih, ki ga praznujemo septembra.

Pripravili so jo v Hiši znakovnega jezika Zveze društev gluhih in naglušnih Slovenije v okviru projekta Promocija kulture in znakovnega jezika Ministrstva za kulturo, ki je sofinanciran s sredstvi Fundacije za financiranje invalidskih in humanitarnih organizacij.

Častna govornica na otvoritvi je bila predsednica državnega zbora Urška Klakočar Zupančič. Poudarila je, da je vpis znakovnega jezika v ustavo pomemben dosežek na področju invalidskega varstva in človekovih pravic ter predstavlja velik korak k zagotavljanju

nju enakih možnosti in k lažjemu vključevanju uporabnikov znakovnega jezika ter jezika gluhoslepih v družbo. Opozorila je, da bi moral biti slovenski znakovni jezik, ki je vpisan v register nesnovne kulturne dediščine, deležen posebnega varstva, a trenutno vsebuje le 25.000 kretenj, kar je občutno premalo, da bi z njim zajeli vso lepoto in raznolikost slovenskega jezika. Zato je pomembno, da se razvija na sistemski ravni. Zagotovila je, da si v državnem zboru prizadevajo, da bi gluhim in naglušnim kmalu lahko omogočili nekatere naprednejše možnosti za spremljanje sej državnega zbora in drugih dogodkov.

Predsednik Zveze društev gluhih in naglušnih Slovenije Mladen Veršič je navzoče spomnil, da gluhi in naglušni v Sloveniji letos obeležujejo 90 let organiziranega delovanja, 20-letnico Zakona o uporabi slovenskega znakovnega jezika, 30 let Športne zveze gluhih Slovenije, prvo leto delovanja Hiše znakovnega jezika ter prvo obletnico vpisa znakovnega jezika in jezika gluhoslepih v ustavo.

Predsednik ZDGNS Mladen Veršič; foto: Spletna TV

Eden izmed razstavnih panojev; foto: Spletna TV

Podžupan Mestne občine Ljubljana Dejan Crnek pa je povedal, da je razstava darilo vsem, ki jih predstavlja, ter obenem mestu Ljubljana in njegovim pre-

bivalcem. Obljubil je, da bo projekt Hiša znakovnega jezika dobil svoje domovanje, takoj ko bo na voljo dovolj velik prostor. ●

FILM PRESLIŠANI USPEHI NAPOLNIL KINO ŠIŠKA

📺 Anita Ivačič, 📷 Žiga Koren

Le malokdo ve, da so ravno gluhi športniki osvojili prve medalje za samostojno Slovenijo. Pod slovensko zastavo so osvojili kar sedemnajst olimpijskih medalj, devet na svetovnih prvenstvih in šestindvajset na evropskih prvenstvih. Te vrhunske, a po krivici spregledane športne rezultate, slovenski in mednarodni javnosti predstavlja dokumentarec Preslišani uspehi, ki je nastal v produkciji Zveze društev gluhih in naglušnih Slovenije. O njenem tretjem dokumentarcu smo se po premieri filma pogovarjali s scenaristko Tino Grošelj.

Scenaristka Tina Grošelj

Kakšni so vaši občutki po prvi javni projekciji filma?

Naloga ustrezno predstaviti vse zaslužne gluhe športnike je bila zame zelo zahtevna, saj je v tridesetih letih, ko so gluhi pisali to pravljičo, sodelovalo več kot sedemdeset ljudi, katerim bi bilo treba izkazati posebno čast za uspehe, ki so jih dosegli. Film doživljam zelo čustveno. Vanj smo vložili ogromno dela, pregledali smo arhive in digitalizirali posnetke, nekatere stare tudi več kot trideset let. Mislim, da je ekipa opravila fantastično delo, ponosna sem na vse sodelavce, ki so prispevali svoj levji delež.

Zakaj ste se lotili filmske predstavitve športa gluhih?

Športno področje ima velik potencial. O njem bi lahko posneli vrsto filmov ali nadaljevanko, saj je bilo športnih uspehov teh srčnih, a tudi žalostnih, zgodb športnikov zelo veliko. S filmom sem zelo zadovoljna. Želim, da doseže svoj namen, da slovenska javnost šport gluhih bolj jasno prepozna, predvsem pa da se njihov uspeh vrednoti enako kot uspeh vseh ostalih športov.

V 21. stoletju, ko poudarjamo človekove pravice, enake možnosti in vključenost invalidov, je najmanj, kar lahko storimo, da ljudem, ki so osvojili medalje ter poskrbeli za prepoznavnost Slovenije na svetovnem športnem zemljevidu, izkažemo čast in spoštovanje. In najmanj, kar lahko naredi država, je da v uradne evidence in na sezname uvrsti tudi gluhe športnike.

Saša Lukić – eden izmed najboljših gluhih športnikov v zgodovini

V dokumentarcu ugotavljate, da na uradnem seznamu prejemnikov olimpijskih medalj ni Sabine Hmelina, Sama Petrača in ekipe gluhih košarkarjev, ki so Sloveniji priigrali edino medaljo v ekipnih športih.

Da, žal je tako. Zakon o športu je sicer izboljšal položaj športnikov invalidov, največji uspehi gluhih športnikov pa ostajajo spregledani. Zato je film odlična priložnost, da z njim komuniciramo z javnostjo. Potrudili se bomo, da bo na ogled na slovenskih te-

levizijah in onkraj meja, vsaj na nacionalnih televizi-
zijah evropskih držav, saj je, kolikor vemo, podobna
situacija tudi drugod po svetu. Gluhi so nevidni inva-
lidi, premalo jih poznamo in premalo cenimo te naše
športne junake. Prav je, da se film čim večkrat pred-
vaja in da ne doseže le zavesti, ampak tudi srca ljudi.

Sabina Hmelina prejme plaketo iz rok podžupana MOL Dejana Crneka

Film dobesedno daje glas gluhim, saj ste se odločili za sinhronizacijo.

To je bil drzen korak, s katerim smo želeli doseči, da je bolj privlačen za tiste, ki živimo v svetu zvokov in bi nam ga bilo verjetno težje spremljati, če bi bil v celoti brez zvoka. Z njim smo prvič preizkusili tehniko sinhronizacije, tako da smo gluhim dali glas. Ko smo jim povedali, da bo imel vsak svoj glas, so bili presenečeni, saj tega niso navajeni. A na koncu so bili njihovi odzivi zelo dobri, kar me srčno veseli.

Košarkarski trener Peter Brumen – iz filma Preslišani uspehi

Zadnjih petnajst let ste srce in duša Spletne TV ter urednica oddaje Prislusnimo tišini na RTV Slovenija. V tem času ste posneli tudi vrsto odmevnih ozaveščevalnih spotov in tri dokumentarne filme.

Film doživljam zelo čustveno. Dela je bilo ogromno. Marsikatero športne dogodke in tekme sem osebno doživela, saj sem z njih poročala. Na številnih tek-

mah so mi tekle solze, čeprav bi kot novinarka morala biti objektivna. A to so športniki, katerih zgodbe poznaš in veš, v kakšnih pogojih trenirajo. Ko doživiš njihovo zmago, ko osvojijo medaljo, si ganjen. Da sem bila lahko zraven na tekmah, je bil privilegij. V posebno čast pa mi je, da so mi zaupali pisanje scenarija za film. Brez režiserja Ludvika Rodiča ne bi bil takšen, kot bi moral biti, zato naj poudarim, da je bila filmska ekipa res fantastična. Posebej čustveno film doživljam tudi zato ker z njim zaključujem petnajstletno delo na Zvezi društev gluhih in naglušnih Slovenije. Ne bi si mogla zamisliti lepše zadnje naloge. Odhajam s polnim srcem in verjamem, da sem v tem času postala boljši človek.

Režiser **Ludvik Rodič**: »Glavni namen filma je bil, da na gluhe športnike posveti žaromet, ki bi moral svetiti že dolgo časa. Upam, da bomo z njim to dosegli in da bo širša javnost spoznala zgodbe, ki so res močne.«

Vtisi po premieri filma

Sabina Hmelina, nosilka prve medalje za Slovenijo: »Film mi je bil zelo všeč. Ko sem gledala posnetke smučanja, sem podoživljala dogodke. To sem jaz, Sabina? Spomnim se prve medalje, ki sem jo osvojila. Zdi se, kot bi bilo včeraj, ne pa pred 30 leti. Film je treba predvajati v javnosti, da bodo ljudje videli, da smo gluhi pravi športniki in nas je treba izenačiti s športniki neinvalidi.«

Miha Zupan-kapetan svetovnih prvakov

Samo Petrač, nosilec prve olimpijske medalje za Slovenijo: »Film je obudil lepe spomine na preteklost. Zanimiv je. Ko so moj oče, Aljoša, Brumen in Kunaver govorili o zgodovini, sem dobil kurjo polt. Pritekle so mi solze. Ponosen sem bil. Vsega sem se spomnil. Film je zelo lep in režiserki Tini bi se rad zahvalil za povabilo na premiero. Nikoli ne bom pozabil, kako me je zadela bolezen, rak, in kako sem jo premagal. Čas od takrat je hitro minil.«

Leja Glojnarič, dvakratna olimpijska prvakinja: »Film mi je všeč, saj prikazuje tridesetletno zgodovino

uspešnih gluhih športnikov. Ko sem ga gledala, sem bila ganjena in ponosna, da sem v njem.«

Valerija Škof v duetu z Domnom Vurnikom

Peter Brumen, trener zlate košarkarske ekipe: »Čisto tiho sem ga spremljal in se zamislil. Če bo ta film prepoznaven, upam, da se bo vsaj malo dotaknil širšega kroga ljudi. Ko bodo videli, da sta v njem prisotna srce in duša brez materialnih nagrad, bodo morda znali iz njega izluščiti tudi kaj za svoje življenje. Ja, pehati se za uspehom, ampak za takim uspehom, v katerega vložiš veliko sebe.«

Franc Forštner, predsednik Medobčinskega društva gluhih in naglušnih Velenje: »Film me je prijetno presenetil. Čudovit je in vreden spoštovanja. Rezultate športnikov poznam, saj sem jih spremljal, v filmu pa

Ganljivo snidenje starih športnih znancev

je predstavljeno, kako so se s težavami spopadali v preteklosti in kako danes.«

Boris Horvat, predsednik Medobčinskega društva gluhih in naglušnih za Gorenjsko AURIS Kranj: »Film je čudovita zgodba o boju za našo nevidno invalidnost. Koliko je vlaganja, koliko prispeva družina, koliko je nevidne borbe, vztrajanja, poguma, volje in energije, ki so jo v to vložili. Upam, da ga bo videlo čim več politikov in odločevalcev, da se krivica, ki se je dogajala gluhim športnikom, enkrat popravi.«

Matej Pušnik, fotograf: »Najbolj so se me dotaknile solze športnikov in izrazi sreče ob zmagi, hkrati pa tudi razočaranje nad tem, da država še ni pristopila k temu zelo pomembnemu delu slovenskega športa, športu gluhih.«

Gluhi športniki-nosilci medalj z največjih tekmovanj, trenerji in strokovno osebje

Aljoša Redžepovič, nekdanji sekretar Zveze društev gluhih in naglušnih Slovenije: »Najprej bi rad čestital ustvarjalcem filma, ki so opravili izjemno delo. Uspeli so zbrati številne zgodbe in rezultate, ki jih javnost ne pozna. Film bo pripomogel k ozaveščanju javnosti o športu gluhih, uspehih, poteh, težavah in sanjah, ki so jih sanjali. Zelo je čustven in ob določenih prizorih nas je veliko jokalo. Tisti, ki smo spremljali njihovo pot, smo podoživljali dogodke, na katere smo že pozabili. Film je tudi opomnik javnim medijem, da so bili zelo krivični do gluhih športnikov in njihovih uspehov. Predvsem pa opozarja na veliko populacijo gluhih športnikov, ki so ostali brez statusa in nagrad ter so pri doseganju rezultatov prehodili dolgo in trnovo pot.« ●

Slovar slovenskega znakovnega jezika

SLOVAR SZJ NA DRUŽBENEM OMREŽJU

Slovar slovenskega znakovnega jezika ima aktivno stran na družbenem omrežju Facebook, kjer si lahko ogledate nove kretnje, ki nastajajo in jih razvijajo v skupini za razvoj slovenskega znakovnega jezika, ki deluje na Inštitutu za razvoj SZJ pri Zvezi društev gluhih in naglušnih Slovenije. Najdete nas na spletni povezavi www.facebook.com/szjsi.

IZJAVA ZA JAVNOST OB DNEVU SLOVENSKEGA ŠPORTA

📌 Zveza društev gluhih in naglušnih Slovenije

Ob dnevu slovenskega športa, ki sovпада z mednarodnim tednom gluhih ter letos obeležuje že 63. zaporedno izvedbo, želimo na Zvezi društev gluhih in naglušnih Slovenije opozoriti na dosežke gluhih športnikov v letošnjem letu, ki so na letnih olimpijskih igrah gluhih osvojili dve zlati in dve bronasti medalji ter zlato medaljo na svetovnem prvenstvu gluhih v košarki 3x3.

Zveza društev gluhih in naglušnih Slovenije je reprezentativna invalidska organizacija za gluhe, naglušne, gluhoslepe in osebe s polževim vsadkom, ki ima za sabo častitljivih 91 let delovanja. Obenem Športna zveza gluhih Slovenije letos praznuje 30-letnico obstoja, obogateno s številnimi športnimi dosežki gluhih športnikov na največjih tekmovanjih.

Poleg vseh teh mejnikov bomo na dan slovenskega športa posvetili posebno pozornost peti obletnici sprejetja dveh zakonov – Zakona o športu in Zakona o dodatku k pokojnini za delo in izjemne dosežke na področju športa. Ta dva zakona sta po več kot 20 letih prizadevanj Zveze društev gluhih in naglušnih Slovenije prvič izenačila statusne pravice športnikov invalidov s športniki neinvalidi. S tem se je vsaj delno odpravila krivica in nepriznavanje dosežkov dveh gluhih športnikov, Sabine Hmelina in Sama Petrača, ki sta marca leta 1992 kot prva slovenska športnika na evropskem prvenstvu gluhih v alpskem smučanju v Franciji osvojila prve medalje

za samostojno Slovenijo. Samo Petrač je po naših podatkih edini gluhi olimpijec, ki je na letnih in zimskih olimpijskih igrah gluhih osvojil medalje – na letnih olimpijskih igrah gluhih leta 1993 v kolesarstvu ter na zimskih olimpijskih igrah gluhih leta 1995, 1999 in 2003 v smučanju. Prezrti sta tudi medalji košarkarske reprezentance z olimpijskih iger gluhih v Rimu leta 2001 in v Melbournu leta 2005, ko je osvojila edini olimpijski kolajni v kolektivnem športu.

Izjava predsednice Športne zveze gluhih Slovenije Sabine Hmelina: »Če se ozremo trideset let nazaj, odkar deluje Športna zveza gluhih Slovenije, moramo priznati, da smo prehodili trnovo pot in premagali veliko ovir, posebej pri predsodkih do gluhih športnikov in pri razumevanju športa gluhih. Borili smo se z nerazumevanjem športa gluhih s strani države in javnosti. Vse skupaj se je obrestovalo, dobili smo zakonske ureditve, ki gluhe športnike izenačujejo s športniki neinvalidi. A to

ne pomeni, da je vse končano, saj je to šele začetek novega obdobja. Danes Športna zveza gluhih Slovenije predstavlja zgodbo o uspehu in o neprestani rasti ob hkrati zahtevni poti priznavanja enakopravnega statusa gluhih in naglušnih v veliki slovenski športni družini ter širši družbi. Na koncu zahvalo namenjam vsem gluhim športnikom, nosilcem medalj z največjih tekmovanj, ki so tekmovali za Slovenijo. Velika hvala vam, da ste jo dostojno zastopali in naše ime ponesli v svet.« ●

**ODKRIJTE NOVO APLIKACIJO SPLETNE^{TV},
ki jo lahko s QR-kodo naložite na telefon.**

Če se spletna stran za nalaganje ne odpre, lahko aplikacijo na operacijski sistem Android naložite tako, da v trgovini Google Play v iskalnik vtipkate Spletna TV, poiščete naš logotip in aplikacijo namestite na telefon. Mobilna aplikacija Spletna TV omogoča ogled in poslušanje oddaj in prispevkov ter pregledovanje novic na portalu www.spletnatv.si.

STROKOVNJAKI SI PRIZADEVAJO ZA BOLJŠO DOSTOPNOST AVDIOVIZUALNIH MEDIJSKIH STORITEV

✎ Goran Kustura, Anton Petrič, 📷 Žiga Leški Kosič

Konec septembra je v organizaciji Zveze društev gluhih in naglušnih Slovenije v ljubljanski Cukrarni potekala okrogla miza z naslovom Dostopnost avdiovizualnih medij-

skih storitev.

Strokovnjaki opozarjajo, da si mora Slovenija prizadevati za boljšo dostopnost avdiovizualnih medijskih storitev, saj so v današnji informacijski družbi zanjo prikrajšani predvsem gluhi, naglušni in slabovidni. Zato potrebujemo ustrezno integrativno telo, ki bi sledilo tehnologijam za omogočanje boljše dostopnosti in pretoka informacij.

Omizje s strokovnjaki iz različnih inštitucij

Zakon o avdiovizualnih medijskih storitvah

Zakon o avdiovizualnih medijskih storitvah določa, da morajo ponudniki avdiovizualnih medijskih storitev s sorazmernimi ukrepi, kot so tolmačenje v

znakovni jezik, podnaslavljanje za gluhe in naglušne, govornjeni podnapisi in zvočni opisi, postopno in kontinuirano izboljševati dostopnost do svojih storitev za invalide.

Generalni direktor RTV Slovenija Andrej Grah Whatmough je na okrogli mizi povedal, da je Radiotelevizija Slovenija v zadnjih letih naredila korake naprej za boljšo dostopnost avdiovizualnih medijskih storitev. Že nekaj let zagotavljajo vse tehnike dostopnosti, ki jih navaja direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah, kot so znakovni jezik, podnapisi, zvočni podnapisi in zvočni opisi. Poleg tega dnevno pripravljajo novice v tehniki lahkega branja.

»Naša vizija v prihodnosti je med drugim s podnapisi najprej opremiti dnevnoinformativne oddaje, nato pa jih razširiti tudi na oddaje drugih žanrov, na primer na prenose športnih tekem,« je dejal Grah Whatmough.

Blaž Bezek – direktor razvoja vsebin na POP TV (levo)

Andrej Grah Whatmough – generalni direktor RTV (desno)

Direktor razvoja vsebin in storitev videa na zahtevo na POP TV Blaž Bezek meni, da glede dostopnosti v preteklosti niso naredili dovolj, a niso sedeli križem rok. Med drugim so testirali tehnologijo pretvorbe govora v besedilo. Niso pa le televizije tiste, ki lahko omogočijo dostopnost, temveč tudi operaterji. »Z enim smo v preteklosti že opravili preizkus z namenom združevanja podnapisov z videovsebinom, a se je izkazalo, da je imel veliko različnih telekomunikatorjev, zato je prišlo do tehničnih neusklajenosti. Želeli smo razviti način, s katerim bi lahko uporabnik na zahtevo preklopil na podnapise,« je pojasnil.

Izkušnje in pričakovanja uporabnikov

Anton Petrič z Zveze društev gluhih in naglušnih Slovenije je poudaril, da ko gre za spremljanje avdiovizualnih medijskih vsebin, se predvsem gluhi srečujejo s številnimi težavami. Moti jih, če so podnapisi zamaknjeni in ne sledijo dejanskemu dogajanju na televiziji ali če izginejo. Zanje je namreč pomembno, da dobijo celovito informacijo, saj drugače nimajo jasne slike, kakšne informacije so bile posredovane.

Anton Petrič – Zveza društev gluhih in naglušnih Slovenije

»Na srečo imamo zraven sliko tolmača, da lahko sledimo in dobimo več informacij. Dandanes, ko se na televiziji vsak dan ustvari ogromna količina informacij, smo gluhi, naglušni in slabovidni prikrajšani zanje. Smo v nekakšni informacijski izolaciji, lačni informacij, ki jih ne dobimo, saj nam niso dostopne. Vsak dan jih iščemo na spletu, na tekstu ali na prenosnem telefonu, vendar so te informacije z zamudo, mi pa želimo biti enakovredni državljani in jih dobiti v tem trenutku, ne naslednji dan,« je povedal.

Predsednik Sveta za elektronske komunikacije Jurij Tasič meni, da moramo gluhim, naglušnim in slabovidnim dati možnost, da med nami živijo in se z nami pogovarjajo kot normalni ljudje: »To pomeni, da moramo preiti na tehnologije, ki so danes na raz-

Prof. dr. Jurij F. Tasič, predsednik Sveta za elektronske komunikacije

polago, na žalost pa v Sloveniji nimamo povezovalnega telesa, ki bi jim sledilo.«

Z dostopnostjo avdiovizualnih medijskih storitev do bolj vključujoče družbe

Osebam z izgubo sluha ali vida je dovolj čakanja na dostopen televizijski program, zato je Zveza društev gluhih in naglušnih Slovenije predlagala vzpostavitev strokovne skupine, ki bi povezala ključne deležnike na omenjenem področju ter pripravila priporočila in standarde kakovosti za dostopnost avdiovizualnih medijskih storitev.

O tej temi so razpravljali generalni direktor in vodja oddelka za dostopnost na Radioteleviziji Slovenija, vodja razvoja vsebin na Pro Plus, predstavnik Ministrstva za kulturo in Službe vlade za digitalno preobrazbo, predstavnik Agencije za komunikacijska omrežja in storitve ter Sveta za elektronske komunikacije, vodja laboratorija za podatkovne tehnologije Fakultete za računalništvo in informatiko, strokovnjak za digitalne politike in direktor Inštituta Digitas, predstavnik referenčnega visokotehnološkega podjetja ter predstavniki uporabnikov (osebe z izgubo sluha), prisotne pa sta po videopovezavi nagovorila tudi vodja programov dostopnosti pri Googlu in ena vodilnih strokovnjakinj za tehnologije dostopnosti na Univerzi v Barceloni.

Christopher Patnoe – vodja programov dostopnosti pri Google

Uvodoma so ocenili stanje dostopnosti avdiovizualnih medijskih storitev (AVMS) v Sloveniji, predvsem televizijskih programov v luči izvajanja zakona o AVMS in potenciala, ki ga sodobne tehnologije, kot je avtomatska prepoznavanje govora, ponujajo za lažje in boljše odjemanje vsebin. Poleg večje dostopnosti vsebin omenjene tehnologije osebam z ovirami omogočajo tudi uporabo digitalnih asistentov, kot so Siri, Alexa in Cortana, v slovenščini, sprotno avtomatsko podnaslavljanje slovenskih videovsebin s slovenskimi podnapisi, uporabo glasovnih ukazov na napravah in v avtomobilih v slovenskem jeziku itd.

Dr. Tilen Gorenšek, vodja Sektorja za digitalno vključenost

Razpravljavci so se strinjali, da so tehnološke rešitve dozorele in je v zadnjih letih tudi pri nas prišlo do občutnega napredka, da pa je za preskok na višjo raven avtomatske prepoznave govora potrebno najti rešitev za dostop do in uporabo večjih baz podatkov, zvočnih zapisov in govorjene besede, kar je nujno za nadgrajevanje kakovosti prepoznave in transkripcije v realnem času.

Strinjali so se tudi, da je v Sloveniji na tem področju veliko znanja in izkušenj, vendar so razpršeni, da je potrebno več komunikacije in sodelovanja med deležniki ter da je vprašanje dostopnosti avdiovizualnih medijskih storitev interdisciplinaren problem, ki terja povezovanje. Zveza društev gluhih in naglušnih

Slovenije bo zato Ministrstvu za kulturo predlagala vzpostavitev večdeležniške strokovne skupine za pripravo priporočil in standardov kakovosti za dostopnost avdiovizualnih medijskih storitev, v kateri bodo predstavniki odločevalcev, regulatorja, medijskih ponudnikov, spletnih operaterjev, stroke in uporabnikov, s čimer bomo sledili dobrim praksam v tujini in smernicam mednarodnih organizacij.

Prof. dr. Marko Bajec, vodja Laboratorija za podatkovne tehnologije in IoT Demo Centra

V Zvezi društev gluhih in naglušnih Slovenije menijo, da je vzpostavitev standardov kakovosti in merljivih ciljev nujen korak k zagotavljanju boljše dostopnosti avdiovizualnih medijskih storitev, ta pa eden ključnih elementov vključujoče družbe. ●

ZVEZA DRUŠTEV GLUHIH IN NAGLUŠNIH SLOVENIJE NA FESTIVALU ZA TRETJE ŽIVLJENJSKO OBDOBJE

📷 Domen Vurnik

Ko se toplo poletno vreme prevesi v prvi jesenski dež, je pametneje iskati aktivnosti pod streho in na toplem. Odlična priložnost za kaj takšnega je bil enaindvajseti Festival za tretje življenjsko obdobje, ki je konec septembra

potekal v Cankarjevem domu v Ljubljani. Tam smo na razstavnem prostoru sodelovali tudi predstavniki Zveze društev gluhih in naglušnih Slovenije.

Festival za tretje življenjsko obdobje je večdnevni projekt, ki ga organizirata Proevent in Mestna zveza upokojencev Ljubljana skupaj s številnimi partnerji in sponzorji. Na njem se predstavljajo različne organizacije, katerih delo se nanaša na življenje starejših.

Letošnji festival je potekal pod geslom Vsi smo ena generacija, s čimer so organizatorji skušali poudariti pomen skupnosti, ki jo gradimo predstavniki različnih starosti, in pomen sodelovanja znotraj nje, da bomo živeli v dobri, zdravi in varni družbi.

Avle in dvorane Cankarjevega doma je za tri dni napolnil živahen direndaj. Videli smo številne nastope pevskih zborov, gledaliških in plesnih skupin. Organizirana so bila zanimiva predavanja z različnih področij, od nagovorov predsedniških kandidatov do predavanj o socialnih in zdravstvenih potrebah starejših generacij. Razstavljavci so predstavljali pestro ponudbo kozmetičnih, tehničnih, gospodinjstkih, vrtnih in drugih praktičnih pripomočkov. Svoje stoj-

Roman Demir med predavanjem

nice so imele tudi različne politične organizacije, ki so obiskovalce ozaveščale o svojih iniciativah in prizadevanjih. Manjkali niso niti prigrizki in osvežilne pijače na vsakem vogalu.

Med to bogato ponudbo je mesto dobila tudi stojnica RehaCentra Sluh, na kateri smo predstavljali svoje programe in aktivnosti ter delovanje Zveze društev gluhih in naglušnih Slovenije. Starejše osebe so skupina ljudi, ki imajo visoko tveganje za naglušnost oziroma se z naglušnostjo že soočajo. O izgubi sluha se premalo govori, zato se ljudje pogosto znajdejo v stiski, saj ne vedo, kako naj ukrepajo. Kako prepoznati znake izgube sluha, h komu stopiti po pomoč, na kaj je potrebno paziti pri nakupu slušnih pripomočkov, kateri tehnični pripomočki za osebe z izgubo sluha obstajajo in kako jih pridobiti, vse to so bile teme, o katerih smo govorili z obiskovalci. Stojnico smo opremili z informacijskim gradivom, ki so ga mimoidoči lahko vzeli s seboj.

Eno je poskrbeti za promocijski material, drugo, še pomembnejše, pa je, kako naša sporočila prenesti do ljudi. Prijazen pogled in topla beseda dosežeta veliko, po tem načelu smo se ravnali tudi mi. Obiskovalci festivala so pri nas dobili priložnost za pogovor, prisluhnili smo izzivom, s katerimi se soočajo, jim svetovali ter jih povabili na prihajajoče dogodke. Z nami so se lahko naučili tudi nekaj osnov znakovnega jezika, za kar so prejeli simbolično nagrado. Pri tem smo lah-

ko opazovali različne odzive na znakovni jezik. Večina pristopa z zanimanjem in z vedoželjnostjo, drugi z zadržanostjo. Pri slednjih je prav tako pogosto zmotno prepričanje, da se z znakovnim jezikom primarno sporazumevajo tako gluhi kot naglušni. Tu prepoznavamo potrebo po še večjem ozaveščanju o vlogi in pomenu slovenskega znakovnega jezika, hkrati pa o razlikah med potrebami gluhih in naglušnih.

V sklopu programa RehaCentra Sluh sta bili pripravljene dve predavanji. Matjaž Juhart je spregovoril o stiskah pri izgubi sluha, Roman Demir pa je na predstavitvi z naslovom Ko ne slišim več dobro spregovoril o možnostih tehničnih prilagoditev za boljše življenje in o pravicah, ki varujejo osebe z izgubo sluha. Razstavni prostor smo uredili tudi v snemalni, kjer je Valerija Škof snemala vsebine za Menta vlog, pridružili pa so se ji predstavniki drugih stojnic na festivalu.

Na stojnici RehaCentra Sluh

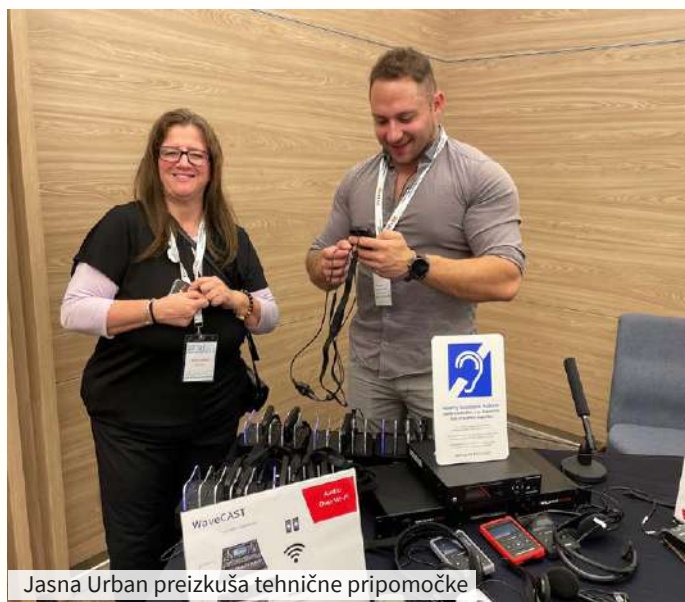
Festivalski dnevi so minili, kot bi mignil. Bili so odlična priložnost, da dejavnosti in prizadevanja RehaCentra Sluh ter Zveze društev gluhih in naglušnih Slovenije dosežejo širši krog ljudi. Kot so se obiskovalci na naši stojnici lahko veliko naučili od nas, smo se veliko naučili tudi mi od njih. Pomembno je, da ozaveščamo okolico in prepoznavamo potrebe ljudi. Tudi naša prizadevanja sodijo pod geslo Vsi smo ena generacija in tudi mi smo del zgodbe naše skupnosti. ●

SVET BREZ OVIR

📷 Maša Bastarda

Konec septembra smo se udeležili kongresa Mednarodne zveze naglušnih v Budimpešti z nazivom Svet brez ovir, ki ga je organizirala Madžarska zveza gluhih in naglušnih. Zadnji kongres pred tem z nazivom Dostopnost odstrani vse ovire je leta 2018 potekal v Ljubljani.

Osrednji temi kongresa sta bili ozaveščanje ljudi o izgubi sluha z namenom, da čim prej pridejo do obravnave, in ozaveščanje skupnosti, naj prilagodi okolje za kakovostnejše življenje oseb z izgubo sluha. Od 75 do 85 odstotkov (v Evropi približno 75 odstotkov) ljudi z izgubo sluha na svetu nima dostopa do pomoči ali je ne prejema. Izguba sluha med drugim lahko privede tudi do socialne izolacije in izgube produktivnosti. Skupnost je treba ozaveščati s kampanjami in s šolskimi programi, v katerih sporočamo, da ko prilagajamo okolje, ga prilagajamo za vse, saj se staramo vsi, s tem pa se spreminjajo naše potrebe.

Jasna Urban preizkuša tehnične pripomočke

Maša Bastarda, Jasna Urban in Darja Pajk s indijsko predstavnico

Izpostavili so tudi evropske prioritete na področju naglušnih, kot so preventiva, zgodnje odkrivanje izgube sluha in pravočasna obravnava, razvoj slušnih vsadkov in naprednejših slušnih aparatov, izboljšanje tehnologije ter ustrezna slušna rehabilitacija z uporabo le-teh, ki je učinkovita tudi pri starejših odraslih in omogoča pozitivne izboljšave v smislu izolacije, depresije, ohranjanja kognitivnih sposobnosti ter vključevanja svojcev v rehabilitacijo.

Skrb ob izgubi sluha, usmerjena na posameznika, vključuje preventivo pred boleznimi, ki lahko povzročijo izgubo sluha, pregled sluha in medicinsko obravnavo, seznanjanje in pridobivanje slušnih

aparator in/ali slušnih vsadkov, ustrezen dostop do podporne tehnologije in storitev podnaslavljanja, rehabilitacije, izboljšanje pogojev komunikacije, uporabo znakovnega jezika, zmanjšanje hrupa ter aktivno vključevanje skupnosti.

Pomembno je zavedanje, da se lahko 60 odstotkov izgube sluha pri otrocih prepreči s pravilno prehrano mame v nosečnosti, z izogibanjem preglasnim zvokom in hrupu, z ustrezno higieno ušes, z zaščito pred poškodbami glave in ušes ter z imunizacijo.

Na kongresu so sprejeli Budimpeško deklaracijo, ki se zavzema, naj se kljub razvoju bluetooth tehnologije ohrani možnost funkcije T.

Predstavili so tudi največjo primerjalno študijo s področja izgube sluha in uporabe slušnih aparatov EuroTrak, v kateri je sodelovalo več držav, obrav-

Na kongresu IFHOH

Jasna Urban delegatka ZDGNS na kongresu IFHOH

nava pa razširjenost izgube sluha, uporabo slušnih aparatov in izkušnje naglušnih ljudi z njimi. Pokazala je pomembno povezavo med tem, koliko časa na dan uporabnik nosi slušni aparat, in njegovim zadovoljstvom. Več kot ga nosi, boljši je učinek in večje je zadovoljstvo. Ljudje z izgubo sluha ocenjujejo, da slušni aparat vpliva na boljše počutje, opažajo manj simptomov depresije in bolje spijo. Dve tretjini ljudi s slušnim aparatom meni, da bi prvi slušni aparat morali dobiti prej, kar bi jim omogočilo boljše družbeno življenje in duševno zdravje, večjo uspešnost pri delu in manj večerne utrujenosti.

Veliko pozornosti so posvetili področju podnaslavljanja, saj sta bili med izobraževalnim delom kongresa ves čas prisotni tipkarici, ki sta sproti zapisovali izgovorjeno, podnapisi pa so bili v madžarskem in v angleškem jeziku. Na enem od predavanj so povedali, da razpoznavalniki govora zaznavajo vedno več jezikov. Najbolje angleščino, izboljšujejo pa se tudi aplikacije v drugih jezikih. Več ko uporabljamo aplikacije samodejne pretvorbe govora v besedilo, bolj natančna postaja prepoznavna govora. Prepoznavna je dovolj dobra za osebne potrebe, ni pa primerna za javne dogodke. Žal še nimamo objektivnih meril, po katerih bi lahko ocenjevali, ali so podnapisi (pretvorba govora v besedilo) dovolj dobri za splošno uporabo.

Priprave na sodelovanje na mednarodnem dnevu skrbi za sluh, ki bo 3. marca prihodnje leto, že potekajo. S podatki, ki smo jih pridobili na kongresu, pa bomo nadaljevali s prizadevanji za kakovostnejše življenje oseb z izgubo sluha. ●

SPLETNA^{TV}
www.spletnatv.si

Drenikova 24
 1000 Ljubljana

(01) 500 15 23
spletna.tv@zveza-gns.si

Facebook/spletnaTV

Youtube/spletnaTV

Livestream/spletnaTV

Budimpeštanska deklaracija – Svetovni kongres IFHOH 2022

Auracast – nova tehnologija Bluetooth: pridobitve za naglušne osebe

Na Svetovnem kongresu Mednarodne zveze naglušnih (IFHOH) leta 2022 v Budimpešti na Madžarskem je IFHOH pohvalila sodelovanje med združenjem Bluetooth SIG in Evropskim združenjem proizvajalcev opreme za slušne aparate (EHIMA), ki ima za cilj izdelavo univerzalne brezžične tehnologije, imenovane Auracast. Ta tehnologija naj bi naglušnim posameznikom omogočala boljše kakovost poslušanja v situacijah, kjer slušni aparati in polževi vsadki ne delujejo dovolj dobro.

Koncept Auracast naj bi ponujal več koristnih in inovativnih zmogljivosti, ki trenutno uporabnikom slušnih aparatov niso na voljo, kot so na primer zmožnost prenosa različnih jezikov, podnapisov, zvočnih opisov, boljša kakovost zvoka in celo poslušanje v stereo načinu. IFHOH bo z veseljem prispevala k uspehu tehnologije Auracast. Dokler tehnologija ne postane široko dostopna in izpolni pričakovanj v zadovoljstvo vseh zainteresiranih strani, je pomembno, da se preverjenih sistemov, ki se uporabljajo po vsem svetu, kot so sistemi indukcijskih zank, FM, IR in sistemi s telefonsko tuljavico (Telecoil), ne opusti. Ker je tehnologija Auracast nova, bo potrebovala čas, da postane stabilna, zanesljiva in dovolj enostavna za uporabo za potencialne uporabnike. Zato je pomembno, da lahko slušni aparati in polževi vsadki uporabljajo obe tehnologiji, tako telefonsko tuljavico kot Auracast, dokler ne bo večina naglušnih uporabnikov prepričanih, da se lahko v celoti zanesejo na novo tehnologijo.

Telefonska tuljavica je ključni element, ki omogoča, da naglušne osebe lahko uporabljajo vse vrste sistemov. IFHOH priporoča, da proizvajalci slušnih aparatov in polževih vsadkov še naprej vgrajujejo telefonske tuljavice v svoje proizvode. Naprave s telefonsko tuljavico morajo biti opremljene z jasnimi navodili za uporabnike ter morajo vsebovati jasne informacije in navodila za delo z njimi za slišče zdravstvene delavce.

IFHOH pričakuje, da se bodo sistemi FM, IR in sistemi z indukcijskimi zankami (vključno s tistimi, ki se uporabljajo v taksijih, okencih za prodajo vstopnic ali vozovnic, letališčih, gledališčih idr.) v predvidljivi prihodnosti uporabljali skupaj s sistemi Auracast. Zato morajo biti vsi podporni slušni sistemi, slušni aparati in polževi vsadki združljivi s sistemoma A+T (Auracast + Telecoil).

Avi Blau – predsednik IFHOH

Dr. Ádám Kósa –
Predsednik SINOSZ

Mednarodno zveza naglušnih (IFHOH)

IFHOH je mednarodna nevladna organizacija, ki zastopa interese več kot 466 milijonov naglušnih ljudi po vsem svetu. E-naslov: info@ifhoh.org; Spletno mesto: www.ifhoh.org

Nacionalno združenje gluhih in naglušnih Madžarske (SINOSZ)

Članica IFHOH. Prizadeva si za spodbujanje socialnega vključevanja gluhih in naglušnih ljudi na Madžarskem. Spletno mesto: www.sinosz.hu

GLUHI KOŠARKARJI SVETOVNI PRVAKI

Anton Petrič

Košarkarska ekipa pred odhodom v Izrael; foto: Saša Lukič

Slovenska moška košarkarska reprezentanca gluhih je septembra odpotovala na prvo svetovno prvenstvo gluhih v košarki 3x3 za moške in ženske, ki ga je organizirala Mednarodna košarkarska zveza gluhih. Prvenstvo je potekalo v predmestju Tel Aviva v Izraelu. Slovensko ekipo so sestavljali trener Saša Lukič, kapetan Miha Zupan ter igralci Miha Jakofčič, Jan Orešnik in Jaka Markovič. V moškem delu tekmovanja se je med seboj pomerilo štirinajst ekip iz enajstih držav, Slovenija pa se je v skupini B srečala z Izraelom 2, Argentino, Estonijo, Tajvanom, Mongolijo 1 in Ukrajino 1. Na otvoritvi svetovnega prvenstva so obeležili tudi 20-letnico Mednarodne košarkarske zveze gluhih.

Naši košarkarji so v Izrael odpotovali s podporo Zveze za šport invalidov Slovenije – Slovenskega paralimpijskega komiteja in Košarkarske zveze Slovenije. Pred odhodom smo jih obiskali na pripra-

vah, kjer nam je kapetan predstavil tekmovalno ekipo.

Svetovno prvenstvo je potekalo v skladu s pravili in standardi Mednarodne košarkarske zveze. V moški in v ženski konkurenci se ga je udeležilo štirinajst držav. Slovensko zastavo na otvoritvi je nosil debitant Jaka Markovič. To je bila zanj velika čast in odgovornost. Čeprav je novinec v reprezentanci, ni nov na igrišču, saj že vrsto let aktivno tekmuje v ligi slišočih. Ekipo je sestavil Saša Lukič, ki je prvič nastopil v vlogi trenerja. Na žalost si je med intenzivnimi pripravami poškodoval koleno, kar mu je preprečilo, da bi ljubezen do košarke pokazal na svetovnem prvenstvu. Zaželeli smo mu uspešno vodenje, saj smo verjeli, da se bo kot vrhunski košarkar dobro znašel tudi v vlogi trenerja. Vsi igralci so bili zdravi in motivirani, da slovensko košarko zarišejo na svetovni zemljevid tudi v kategoriji 3x3.

Na prizorišču tekmovanja

Tekmovanje je potekalo v bližini znamenite Maccabijeve zveze športnih klubov, kar mu je dalo poseben pomen, ter hotela, v katerem so bivali igralci. Za organizacijo in varnost je bilo dobro poskrbljeno.

Slovenska reprezentanca je pred začetkom tekmovanja opravila nekaj treningov in sestankov, si ogledala nekaj tekem ter naredila načrt, mi pa smo jim zaželeli tekmovanje brez poškodb in dobro energijo na igrišču.

Prva tekma in prva zmaga

Slovenski košarkarji so krstni nastop na svetovnem prvenstvu začeli z zmago proti domačinom. Vsi so dobro igrali in zadeli koš ter nasprotnike premagali z rezultatom 21:9.

Jan Orešnik je po tekmi izjavil: »Za nami je prva tekma. Dobro smo igrali in zmagali. Naše misli so že usmerjene na tekmo z Argentino, ki nas čaka v kratkem.«

Druga zmaga

Slovenija je v drugi večerni tekmi pod reflektorji z rezultatom 20:14 premagala Argentino. Tekma je bila zahtevna in zelo dina-

mična. Na tekmovanje so se temeljito pripravili, postopoma stopnjevali igro in ves čas vodili ter na koncu zaslužen zmagali. Pod košem in z meti z razdalje je prevladoval Miha Zupan, ki je igralcem, ki so na tribunah spremljali in analizirali tekmovanje, pognal strah v kosti.

Trener Lukić je po prvem dnevu tekmovanja povedal: »Prva tekma je vedno zelo zahtevna. Začeli smo v krču, vendar smo se hitro prilagodili razmeram na igrišču. V drugi tekmi smo dvignili nivo igre in z vsako nadaljnjo tekmo nameravamo stopnjevati formo.«

Tekmo slovenske reprezentance so si ogledali predstavniki izraelskega parlamenta in vlade, fante pa je pozdravil izraelski poslanec, z njimi poklepetal in se fotografiral.

Veseli smo bili tudi dobrih rezultatov slovenskih košarkarjev v Nemčiji in odbojkarjev v Ljubljani, za katere smo navijali iz Izraela, Primožu Rogliču pa smo zaželeli hitro okrevanje.

Tretja zmaga

Drugi tekmovalni dan je slovenska reprezentanca igrala tri tekme. Pomerili so se z Estonijo, s Tajvanom in z Mongolijo. Začetek tekme z Estonijo je bil izenačen, v nadaljevanju pa so bili Slovenci močnejši ter povedli z umirjeno, taktično in odločno igro. Z njo

Veselje po dveh zmagah v enem dnevu; foto: ZDGNS

so potrdili besede trenerja, da se njihova forma stopnjuje. Kapetan Miha Zupan je v dogovoru s trenerjem vodil igro, lovil žoge, jih podajal soigralcem ter z razdalje metal na koš, Miha Jakofčič in Jan Orešnik pa sta odlično delovala v paru. Izkazali so se s kombinatorko, z dobrimi meti z razdalje, z zanesljivostjo v prostih metih in v prodorih pod koš ter z umirjenostjo. V igro se je dobro vključil tudi najmlajši igralec Jaka Markovič ter s prodori, podajami in meti z razdalje stopnjeval pritisk na nasprotnika. Po tekmi je povedal: »Rad igram košarko. Prvič sem na tekmovanju gluhih. Sprva sem težko zaspal in imel tremo na igrišču, zdaj pa vedno lažje in bolje igram. V igro se vključujem po navodilih trenerja in kapetana. Tudi otvoritev prvenstva mi je bila všeč.«

Prihodnji dan jih je čakala še tekma z Ukrajino. S tem so se zaključila tekmovanja v skupinskem delu, sledili pa so izločilni boji.

Premagali tudi Tajvan

Na četrti tekmi prvenstva so Slovenci z rezultatom 21:9 premagali Tajvan. Nadaljevali so z dobro igro in z odlično taktiko ter v

zahtevnih vremenskih razmerah – 32 stopinjami v senci, stranskim soncem in okrepljenim vetrom – dobro izkoristili svoje prednosti. Čeprav so se osredotočili na igro pod košem, smo videli tudi nekaj lepih metov z razdalje in domiselnih akcij.

Zvečer jih je čakala tekma z Mongolijo, vremenoslovci pa so napovedali visoke temperature in okrepljen veter, zato smo jim zaželeli uspešno igro brez poškodb.

Jaka Markovič v prodoru pod koš; foto: ZDGNS

Slovenski izkupiček po drugem tekmovalnem dnevu

Na večernem tekmovalju pod reflektorji, ko je termometer še vedno kazal 28 stopinj, so naši reprezentanti odigrali peto tekmo v svoji skupini. Več prostora za mete, prodore in razigravanje sta dobila Jaka in Jan, ki sta priložnost dobro izkoristila, Miha Zupan in Miha Jakofčič pa sta jima uspešno asistiral. Mongolce so premagali z rezultatom 21:9 in se uvrstili v nadaljnje tekmovalje, prihodnji dan pa jih je čakala tekma z Ukrajino, ki je odločala o izhodišču v nadaljnjem tekmovalju.

Dva dni kasneje so bili na sporedu izločilni boji. Najprej tekma z Ukrajino, po kateri je postalo znano, s kom se bodo naši fantje pomerili v osmini finala. Poleg slovenske so v boju za najvišja mesta ostale reprezentance Poljske, Španije, Združenih držav Amerike, Ukrajine, Grčije in Izraela.

Naši igralci so bili motivirani, zdravi in brez poškodb. Vsak je že prejel kakšen udarec, saj so modrice in boleče mišice del trde in dinamične košarke 3x3. Bili dobro pripravljeni in željni, da čim dlje nadaljujejo zmagoviti niz.

Z Ukrajinci so odigrali zadnjo tekmo v skupini B, s porazom 13:21 osvojili drugo mesto ter napredovali v četrtfinale, kjer so se pomerili s Španci, skupinski del

prvenstva pa zaključili s petimi zmagami in z enim porazom.

Uvrstitev v finale

V polfinalni tekmi so Slovenci z rezultatom 22:10 premagali Poljake. Po zmagi je trener Saša Lukić povedal: »Ostal sem brez besed in občutkov ob zmagi ne znam zares opisati. Sledili smo vsakdanji jutranji rutini, najprej je bilo na vrsti raztezanje, nato pa psihološka priprava in analiza nasprotnikove igre. Danes so fantje, zame so že zlati, natančno sledili navodilom. Mlada obetavna tekmovalca Jan Orešnik in Jaka Markovič sta s hitrimi menjavami poskrbela za izvrstno obrambo pred dvema

ključnima nasprotnikovima igralcema, v napadu pa sta se izkazala Miha Jakofčič in Miha Zupan. Jakofčič je zagotovo najboljši krilni igralec med gluhih na svetu, Zupan pa najboljši gluhi košarkar vseh časov in upravičeno smo lahko ponosni nanju. Medaljo imamo že zagotovljeno, ostala nam je še ena tekma, v kateri od fantov pričakujem, da bodo dali vse od sebe. Igrali bomo na zmago in se Ukrajincem oddolžili za poraz v skupinskem delu prvenstva.«

Svetovni prvaki

Trenerjeva želja po zmagi v finalu se je uresničila in slovenski gluhi košarkarji so osvojili naslov svetovnih prvakov. Po tekmi je navdušeno povedal: »Po osvojitvi naslova sem ostal brez besed in si zaželel, naj se evforija umiri. Pred tekmo z Ukrajino smo imeli še zadnje priprave, kjer sem fantom povedal, da jih bo gledala vsa Slovenija in gluhi z vsega sveta. Spodbudil sem jih, naj v tekmo vložijo zadnje atome moči in se borijo do konca. Ukrajinci so bili tekmovalno razpoloženi in se borili do zadnje sekunde, zato naši

fantje niso smeli popustiti niti za trenutek. Osvojili smo zlato, ki smo ga tako želeli. Miha Jakofčič in Jan Orešnik sta se izkazala v napadu in v obrambi, Miha Zupan pa je z zadnjim hladnokrvnim metom za zmago dokazal, da je velik igralec. Jaka Markovič zaradi zvitega gležnja ni veliko igral, a je v nekaj minutah na igrišču pustil svoje srce, kar priča o značaju ekipe, da vztraja do konca, tudi če je to

skoraj nemogoče. Že od začetka sem verjel v fante in v odločitev, da Miho Zupana postavim za kapetana. Ponosen sem na zlate fante, svetovno prvenstvo pa mi bo ostalo v spominu tudi zato ker sem v vlogi trenerja prvič osvojil kolajno, in to zlato. Hvala Športni zvezi gluhih Slovenije, da mi je zaupala kot trenerju in projekt v celoti podprla, posebej pa bi se rad zahvalil tudi navijačem.« ●

ZLATI KOŠARKARJI DOMA, ČESTITKE Z VSEH STRANI

📺 zsis.si, 📺 Spletna TV

Podpredsednik ZŠIS-SPK Gregor Gračner izročil košarkarjem simbolično darilo

Zlati košarkarji s predsednico ŠZGS Sabino Hmelina

Parafest je prireditev, ki mladim invalidom in njihovim staršem ponuja priložnost, da spoznajo različne športe in se seznanijo z možnostjo športnega udejstvovanja. Pripravila jo je Zveza za šport invalidov Slovenije – Slovenski paralimpijski komite, ki pri projektu Postani športnik sodeluje s podjetjem Lidl, potekala pa je na območju rehabilitacijskega centra URI Soča.

Pred začetkom dogajanja so se predstavili slovenski gluhi reprezentanti, ki so nekaj dni pred tem na svetovnem prvenstvu gluhih v košarki 3x3 v Izraelu osvojili zlato medaljo.

Pot do naslova

Spomnimo: slovenska košarkarska reprezentanca gluhih je na svetovnem prvenstvu v Izraelu osvojila zlato odličje v igri tri na tri. V velikem finalu je Slovenija, ki so jo zastopali Miha Zupan, Miha Jakofčič, Jan Orešnik in Jaka Markovič, premagala Ukrajino z 21:19. V dopoldanskem polfinalu je bila Slovenija, ki jo je vodil Saša Lukič, z 22:10 boljša od Poljske, v

petek pa v je četrtfinalu z 19:17 premagala Španijo. Na poti do naslova je v rednem delu porazila Mongolijo (21:9), Tajvan (21:9), Estonijo (21:12), Argentino (20:14) in Izrael (21:9) ter priznala premoč le Ukrajini (21:13).

»Zadnjih pet let nismo imeli ne prvenstva ne olimpijade, pogrešali smo košarko. Pred dvema letoma bi morali imeti prvenstvo 3x3, a je bilo zaradi korone prestavljeno. Zdaj smo si rekli, gremo pogledat, da vidimo, kje smo. Imeli smo dobre priprave, dosegli pa tudi lep rezultat. V Izraelu je bilo vrhunsko, organizacija je bila na visoki ravni, lahko smo tempirali formo. Posledica dobrega treninga pa je bila tudi zlata medalja,« je povedal član odprave Miha Zupan, ki je skupaj s kolegi Miho Jakofčičem, Janom Orešnikom in Jako Markovičem osvojil zlato medaljo.

»Košarka 3x3 je intenzivna, na robu prekrška. A smo navajeni tega, saj stari prijatelji igramo to košarko, ki je meni osebno celo bolj všeč,« je dodal Zupan, ki je v okviru Parafesta sedel v invalidski voziček in se

preizkusil v košarki na vozičkih ter ugotovil: »Zame je to zelo težko. Nisem navajen, veliko je dela z rokami, potreboval bi kakšno prijateljsko tekmo.«

V imenu Zveze za šport invalidov Slovenije – Slovenskega paralimpijskega komiteja je ekipi čestital podpredsednik Gregor Gračner. ●

SLOVENSKI KEGLJAČI NA STOPNIČKAH EVROPSKEGA POKALNEGA TEKMOVANJA

📺 Aleš Peperko, 📺 Spletna TV

V avstrijskem Gradcu je konec junija potekalo evropsko pokalno tekmovanje v kegljanju gluhih iz štirih držav, ki se ga je udeležila tudi slovenska ekipa v sestavi Tomaž Klemen, Robert Marolt, Boris Nadižar, Rado Bojan Selan in Aleš Peperko. Ekipno smo osvojili bron, v sprintu je Robert Marolt osvojil zlato in Aleš Peperko bron, Tomaž Klemen pa je bil tretji v posamični konkurenci in v kombinaciji.

Pred pokalnim tekmovanjem smo trenirali na različnih kegljiščih in izvedli tekmo z izpadanjem, da sem lahko na podlagi najboljših rezultatov in izkušenj s tekmovanj v različnih ligah sestavil ekipo petih tekmovalcev, ki nas je zastopala v Avstriji.

Slovenska kegljaška ekipa bronasta na evropskem pokalu

Ekipni rezultati prvega tekmovalnega dne

1. Avstrija 1, 2307 točk
2. Nemčija, 2195 točk
3. Slovenija, 2179 točk
4. Češka, 2089 točk
5. Avstrija 2, 2050 točk

Z ekipno uvrstitvijo nisem bil najbolj zadovoljen, saj se nam je srebro izmuznilo le za 17 kegljev. Na kegljišču je bilo zelo vroče, kar 27 stopinj, vlaga pa je bila 81-odstotna. Tomaž Klemen je dosegel 558 točk, Robert Marolt 526 točk, Rado Bojan Selan 512 točk, Boris Nadižar 499 točk in Aleš Peperko 583 točk.

Slovenski rezultati drugega tekmovalnega dne

V sprintu je Robert Marolt osvojil zlato, Aleš Peperko pa bron. Tomaž Klemen je izpadel v četrtfinalu, Rado Bojan Selan in Boris Nadižar pa v osmini finala.

Slovenski rezultati tretjega tekmovalnega dne

V sprintu je v kombinaciji in posamično Tomaž Klemen z odličnim rezultatom 582 točk zasedel tretje mesto, Aleš Peperko pa s 552 točkami šesto mesto. Robert Marolt je osvojil 531 točk, Rado Bojan Selan 509 točk in Boris Nadižar 454 točk.

Dvakrat bronasti kegljač Tomaž Klemen

Osvojeni rezultati so dobra popotnica za evropsko prvenstvo gluhih v kegljanju, ki bo prihodnje leto v nemškem Straubingu. Z rezultati nekaterih sem zadovoljen, drugi pa niso izpolnili mojih pričakovanj, zato se bodo morali dobro pripraviti, če se hočejo uvrstiti v ekipo, ki bo nastopila na evropskem prvenstvu. Vanjo bi radi vključili tudi dva nova igralca, ki imata bogate tekmovalne izkušnje. Dobro bi bilo, da bi se moški ekipi pridružila še ženska, saj imamo v Sloveniji dobre kegljačice.

Športni zvezi gluhih Slovenije se zahvaljujem za podporo. ●

ZDGNS

Slovar SZJ

Slovar slovenskega znakovnega jezika Zveze društev gluhih in naglušnih Slovenije je na voljo tudi kot brezplačna mobilna aplikacija.

✓ Iskalnik

Iskanje videoposnetkov po besedah ali besednih zvezah.

✓ Govor

Iskanje videoposnetkov s pomočjo govora.

✓ Kategorije

Iskanje videoposnetkov po kategorijah, tematskih sklopih, pravljicah, mednarodnih kretnjah in učnih primerih.

✓ Kviz

Opravljanje kvizov za utrditev znanja pisane besede in znakovnega jezika.

✓ QR

Čitalec QR-kod za ogled videoposnetkov SZJ.

✓ Gluhoslepi

Prilagoditev kontrasta in velikosti pisave za gluhoslepe.

ZBIRAMO SPOMINE ALEKSANDER PROKOFJEV – SLIKAR IN KIPAR

📷 Tanja Pihlar, 📁 arhiv A. Prokofjeva

Aleksander Prokofjev v rani mladosti (prvi na levi)

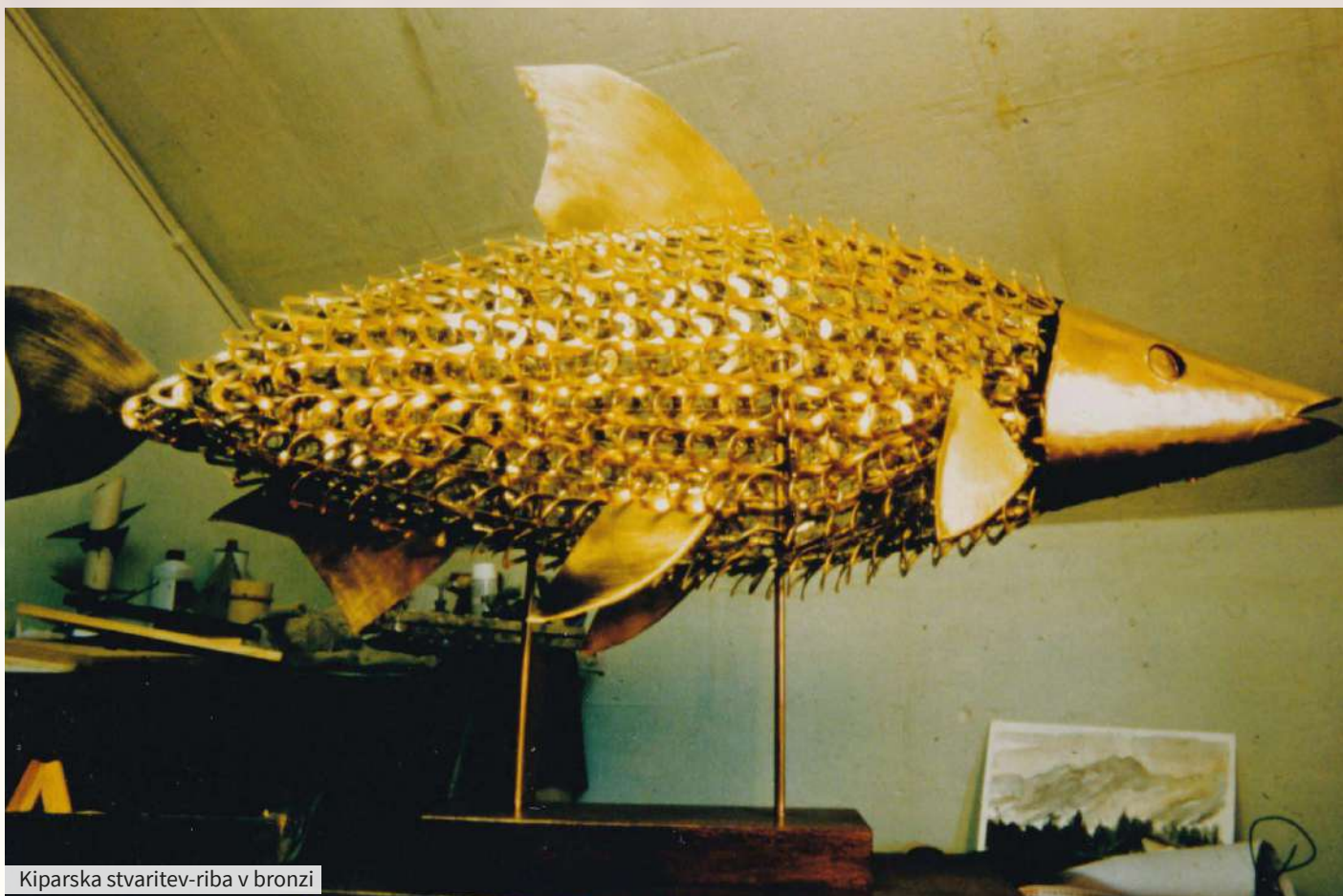
Aleksander Prokofjev, težko naglušen ljubiteljski umetnik, se je za ustvarjanje začel zanimati že v otroštvu. To ni nič nenavadnega, saj je odraščal v Švicariji v ljubljanskem parku Tivoli, v umetniškem okolju, v katerem so imeli tedaj svoj atelje številni kiparji in slikarji, med drugim Zdenko Kalin, Karel Putrih, Stojan Batič, Ivan Štrekelj in brata Tršar. Tudi njegov oče, ruski pribežnik Boris Prokofjev, je bil glasbenik in slikar samorastnik. V domovini je zaključil vojaško akademijo, kot vojaka pa ga je zajela vihra prve svetovne vojne. Nekaj časa je bil v ujetništvu, nato ga je pot zanesla v Ljubljano, kjer se je ustalil in oženil s hčerjo iz znane družine von Glax. Njegov bratranec je bil

znameni skladatelj Sergej Prokofjev. Tudi njegov sin Boris je postal akademski kipar.

Aleksander Prokofjev se je rodil kot peti od sedmih otrok v Švicariji, kjer si je družina, tako kot drugi ruski pribežniki, ustvarila svoj dom. V rosnih letih je obolel za meningitisom, kar je pustilo posledice na njegovem sluhu, saj je postal naglušen. Že zgodaj ga je začelo zanimati, kaj se dogaja za vrati umetniških ateljejev, in imel je priliko opazovati umetnike med ustvarjanjem. Dobro se spominja, kako je kot otrok zašel v atelje kiparja Karla Putriha, ki je iz gline modeliral glavo. Povabil ga je, naj si ogleda, kako nastaja, zatem pa mu je dal kepo gline, naj še sam kaj oblikuje iz nje. Mali Aleksander se je lotil dela in tisto poletje začel izdelovati figurice. Od takrat ga želja po ustvarjanju ni več zapustila in ga je gnala naprej.

Aleksander je rad rezbaril

Kiparska stvaritev-riba v bronzi

Oče, ki je opazil sinovo nadarjenost, ga je spodbujal in mu pokazal osnove risanja. Svoje likovne sposobnosti je razvijal v osnovni šoli, v višjih razredih je že začel risati skice za male plastike, modeliral je z glino in izdeloval zidne maske. Preizkušal je različne vrste lesa ter združeval različne materiale in iz njih po lastnih zamislih oblikoval nekaj novega.

Po končani osnovni šoli se je izučil za grafika. Želel se je šolati še naprej, vendar zaradi posledic bolezn

ni v otroštvu in slabega gmotnega položaja družine ni mogel študirati na likovni akademiji. Zaposlil se je v tiskarni Mladinske knjige, kjer je delal vrsto let. Ko so ga leta 2000 odpustili kot tehnološki višek, se je podal na samostojno umetniško pot in pri Ministrstvu za kulturo pridobil status samozaposlenega v kulturi. Sodeloval je na številnih likovnih razstavah in za svoje delo prejel več priznanj. Starostno se je upokojil leta 2012.

Albuma z risbami, ki ju skrbno hrani, pričata o nadarjenosti mladega umetnika. Nastajala sta v letih 1963–1966, ko je še obiskoval srednjo grafično šolo, precej prostega časa pa je namenil likovnemu ustvarjanju in izobraževanju na tem področju. Preizkušal se je v različnih slikarskih tehnikah – akvarelu, tušu, temperi ipd. Vadil se je tudi v risanju človeškega telesa. Pri trinajstih letih je iz mavca in žic izdelal kip mačke ter ga pobarval z bronzo. Ustvarjal je tudi linoreze. Za bralce glasila *Iz sveta tišine* smo izbrali nekaj risb, ki so nastale na začetku plodne in dolge ustvarjalčeve poti. ●

Na eni izmed njegovih nešteti razstav

Obisk projektnih partnerjev

📷 Andreja Pivec

Komunikacija nam ni delala težav

Sredi junija smo v Društvu gluhih in naglušnih Podravja Maribor dobili zanimiv obisk. V okviru mednarodnega projekta MATH so nas obiskali predstavniki izobraževalnih institucij, učitelji, profesorji in gluhi iz Italije, Španije, Turčije, Litve, Latvije ter mariborskega Inštituta za napredno upravljanje komunikacij INUK. Goste je s pomočjo dveh tolmačev španskega znakovnega jezika in tolmačice slovenskega znakovnega jezika predstavila Nataša Rebernik. Po prisrčni dobrodošlici predsednice društva Ernestine Savski je med nami hitro stekel pogovor.

Vsak znakovni jezik gluhih po svetu je jezik zase, razlike je opaziti že znotraj države, vendar nam to ni delalo težav. Hitro smo spoznali, da je znakovni jezik

zelo priročen, saj se z njim lahko sporazumevamo, a brez tolmačev ne gre. V veliko pomoč sta nam bili tolmačica španskega znakovnega jezika in slovenska tolmačica Anja Kotnik.

Spoznali smo, da ima znakovni jezik prednost pred govornim, saj je komunikacija v njem hitro stekla. Sekretar Milan Kotnik je obiskovalcem predstavil naše društvo, njegove aktivnosti in delovanje. Skupne urice so hitro minile in izvedeli smo veliko novega.

Milan Kotnik in Nataša Rebernik

Ob zaključku smo obiskovalcem razdelili spominska darila in se jim zahvalili za prisrčen obisk. Upamo, da se še kdaj srečamo. ●

Art kamp – predstavitev društva, gluhotе, kulture gluhih in slovenskega znakovnega jezika

📷 Milan Kotnik, 📷 Mira Meš Pivec

Art kamp je dnevni program festivala Lent, ki v zelenem naročju neokrnjene narave mariborskega mestnega parka že petnajsto leto zapored razvija s kulturo, umetnostjo, znanostjo, športom, rekreacijo in zabavo. Obiskovalci imajo priložnost spoznati društva, podjetja, mojstre in umetnike z različnih področij, ti pa lahko predstavijo svoje delo. V dneh med 24. junijem in 2. julijem se je zvrstilo več kot ti-

soč dogodkov, delavnic, odrskih nastopov in drugih dejavnosti.

Tudi letos smo se člani, prostovoljci in zaposleni Društva gluhih in naglušnih Podravja Maribor tradicionalno vključili v festivalske aktivnosti ter se na dogodku Utrip srčne skupnosti predstavili obiskovalcem. Prikazali smo delo v društvu, življenje v svetu tišine, kulturo gluhih in slovenski znakovni

jezik ter tako kot vsa leta doslej poskrbeli za vzdušje v parku.

Mladi se učijo slovenskega znakovnega jezika

Z razstavljenno eno- in dvoročno abecedo gluhih v slovenskem znakovnem jeziku smo na zelenico pod krošnjami dreves pritegnili številne obiskovalce, ki so se nam pridružili in si ogledali delček sveta tišine. Mnogo obiskovalcev se je ustavilo ob naših mizah, kjer smo Ernestina Savski, Alojz in Silva Pavlinek, Goran in Zdenka Jamnikar, Simona Kristl, Sead Mešanovič, Milan Kotnik, Franc Vezjak, Besnik in Faik Shala, Srečko Veit, Jože Koser, Milan Šabeder, Franc in Roman Perkovič, Vili Majhenič, Nada Pihler ter Danilo Žižek predstavili delo, kulturo in zgodovino društva ter udeležencem pomagali, ko so se preizkušali v učenju slovenskega znakovnega jezika, branju pravljič in pobarvank enoročne abecede v njem.

Otroci se učijo enoročne abecede

V slovenski znakovni jezik je tolmačila Anja Kotnik ter v kretnji pripovedovala zgodbe iz slikanic in knjig. Največ zanimanja so pokazali otroci, ki so se radovedno in vedoželjno vključevali v učenje slovenskega znakovnega jezika, starši pa so jih spodbujali.

Odziv obiskovalcev, zlasti najmlajših, je bil iskren in pozitiven. Mednje smo razdelili več kot tisoč izvodov zloženk o delu društva, okrog tristo pobarvank in štiristo letakov z enoročno abecedo ter sto izvodov glasila Naš glas. Fotografije z dogodka si lahko

Tolmačica Anja Kotnik s kretnjami predstavlja abecedo gluhih in pripoveduje zgodbe

ogledate na Facebooku: <https://www.facebook.com/dgnp.maribor>.

Člani društva vedno radi sodelujemo na različnih dogodkih in izkoristimo vsako priložnost, da svoje delovanje na področju izgube sluha predstavimo širšemu krogu ljudi. Ena od takih priložnosti je Art kamp, velika družina ustvarjalnih prostovoljcev, mentorjev in animatorjev, kjer otroke spodbujajo, da rastejo v ustvarjalne odrasle.

Deklice med barvanjem enoročne abecede

Vreme nam je bilo naklonjeno ves čas prireditve, prijetno druženje pa se je prehitro končalo. Sodelujoči člani društva, prostovoljci in zaposleni so s svojim delom pripomogli k večji prepoznavnosti v širši skupnosti, za kar smo jim iskreno hvaležni. ●

Učenje enoročne abecede

Fotokolaž dogodkov in aktivnosti

📷 Danilo Žižek, 📷 Simona Kristl

Društvo gluhih in naglušnih Podravja Maribor za člane organizira številne aktivnosti, katerih cilj je poleg druženja predvsem socialna vključenost, zagotavljanje pogojev za boljše kakovost življenja in za enakopravno vključevanje v družbo.

Predstavljamo fotokolaž nekaterih aktivnosti in dogodkov:

- Vsako leto nas časopisno podjetje Večer povabi na prireditev Bob leta.
- Po informativnih okroglih mizah ob sredah sodelavka Simona Kristl pripravlja predavanja in zabavne kvize znanja.
- Za člane pripravljamo strokovna predavanja o sladkorni bolezni, o stresu in o zdravem prehranjevanju. Vodijo jih medicinske delavke Zdravstvenega doma Maribor.
- Športniki dosegajo odlične športne rezultate. Na državnem prvenstvu v bovlincu dvojic in posameznikov.
- Skrbimo za razvoz prehrabnih paketov Rdečega križa socialno ogroženim in bolnim članom.
- Člane društva je zelo zanimalo predavanje o splošnem zavarovalništvu, ki ga je pripravil upokojeni zavarovalničar Srečko Veit.
- Vaje kulturno-umetniške skupine Tihi svet.
- Skrbimo za bolne člane, ki ne morejo prihajati v društvo. Obisk pri Jani v Domu Danice Vogrinec.
- Nastop na gledališkem festivalu v Velenju.

- Prevozi članov na družabna srečanja, na prireditve in v društvo. Prostovoljka Suzana Panič.
- Predstavniki društva se redno udeležujemo seminarjev, namenjenih izpopolnjevanju in seznanjanju z novostmi, pomembnih za delovanje društva in za izvajanje posebnih socialnih programov za osebe z izgubo sluha.

Društvo se nenehno trudi ustvarjalno prispevati k pomembnim spremembam v slovenskem družbenem in kulturnem prostoru ter skrbi za prepoznavnost v domačem in širšem okolju in za povezovanje z ostalimi društvi po Sloveniji. S skupnimi močmi nam to uspeva. S številnimi posebnimi socialnimi programi in aktivnostmi želimo širiti znanje, poskrbeti za splošno razgledanost ter bogatiti dogajanje v širši lokalni skupnosti. ●

Med nastopom

Skrbimo za razvoz prehrabnih paketov

Simona Kristl

Člane vozimo na družabna srečanja, na prireditve in v društvo

Naši športniki dosegajo odlične rezultate

Vaja kulturno-umetniške skupine Tihi svet

Večer nas vsako leto povabi na prireditev Bob leta

Predstavitev gluhotе na Filozofski fakulteti v Mariboru

📷 Iva Šmajgert

Franc Perko

opredeljuje in je velik del naše osebnosti, prav tako pa nas povezuje z drugimi ljudmi znotraj naše jezikovne skupnosti. Sredi junija smo študenti Filozofske fakultete v Mariboru na tečaju slovenske zna-

Predsednica Ernestina Savski predstavlja delovanje društva

Sporazumevanje je pojem, ki je ključen za človeka, za njegov obstoj in za medsebojne odnose. Jezik je pojem, ki je tesno povezan z identiteto in s kulturo posameznika znotraj skupnosti ali družbe. S katerim jezikom in na kakšen način se sporazumevamo, nas

kovnega jezika dobili vpogled v življenje, kulturo, zgodovino ter jezik gluhih in naglušnih v Sloveniji.

Tečaj se je začel z uvodnim nagovorom strokovnega delavca-sekretarja Društva gluhih in naglušnih Podravja Maribor Milana Kotnika, ki ga je tolmačica Anja Kotnik sočasno tolmačila v slovenski znakovni jezik.

Predstavitve gluhoti na Filozofski fakulteti

Ozavestil nas je o težavah, s katerimi se skupnost srečuje, predvsem na ravni izobraževanja in zaposlovanja. Čeprav je slovenski znakovni jezik umeščen v ustavo kot avtohton jezik skupnosti gluhih uporabnikov tega jezika, je še veliko prostora za izboljšanje položaja posameznikov te skupnosti pri vključevanju v družbo. Poučil nas je o gluhoti in naglušnosti ter naštel različne možne vzroke, ki vodijo do izgube sluha ali popolne gluhoti. Predstavil je tudi vlogo in pomen športa in rekreacije gluhih ter omenil izjemne dosežke na tem področju znotraj skupnosti.

Študentke se učijo slovenskega znakovnega jezika

Povedano nas je spodbudilo k razmišljanju o stvareh, o katerih prej nismo razmišljali, kar kaže na pomembnost takih dogodkov.

Kljub zanimivem govoru je bila moja pozornost usmerjena v opazovanje tolmačenja. Opazovala sem kretnje. Nekatere sem po določenem času lahko prepoznala ter si jih skušala zapomniti.

Po koncu govora se je začel praktični del tečaja. Na sproščen način, s humorjem in s smehom smo se v popolnih pogojih za učenje naučili osnov slovenskega znakovnega jezika. Kot študentko-prevajalko me je tečaj spomnil na čar učenja novega jezika, novih izzivov, zanimivih ljudi in zgodb, ki navdihujejo in širijo obzorja, in lahko zatrdim, da bom z učenjem nadaljevala.

Ob koncu tečaja smo se naučili kretenj, ki sporočajo, da imamo nekoga radi, da nekoga ljubimo. Zato se mi zdi primerno, da pisanje zaključim z opomnikom, naj tega sporočila nikoli ne pozabimo deliti s svojimi ljubljenimi – naj bo to s kretnjo, z besedo ali z dejanjem. ●

Predavanja v mariborskem društvu

📷 Danilo Žižek

Zdravo jem

Na začetku maja smo pripravili vnovično srečanje z diplomirano medicinsko sestro Marjano Lesničar iz Centra za krepitev zdravja v Zdravstvenem domu dr. Adolfa Drolca. Pod okriljem Ministrstva za zdravstvo in Evropske unije je pripravila drugi del predavanja na temo zdravo jem. Rdeča nit sta bili vprašanji, ali razmišljamo, kako se zdravo prehranjevati, in kaj nam v sodobnem času preprečuje, da bi poskrbeli za zdrave obroke.

Konec maja je sledil tretji del predavanja in tudi tokrat se ga je udeležilo veliko članov društva. Rdeča nit je bilo vprašanje, kako stres vpliva na prehra-

Predavanje Zdravo jem

Roman Demir predava o tehničnih pripomočkih

Predsednica Ernestina Savski se je zahvalila predavatelju

njevalne navade. Predavateljica je poudarila, da se je stresu treba izogniti, saj je pogosto pomemben dejavnik za nastanek bolezni.

Na obeh predavanjih smo dobili mnogo podatkov in znanja, na nas pa je, ali jih bomo upoštevali in bolje živeli.

Tehnični pripomočki

RehaCenter Sluh izvaja posebne socialne programe za gluhe in naglušne uporabnike, ki v vsakdanjem

življenju potrebujejo tehnične pripomočke. Povezani so z vsemi društvi gluhih in naglušnih ter z Zvezo društev gluhih in naglušnih Slovenije.

V Mariboru so za nas izvedli predavanje o tehničnih pripomočkih. Roman Demir je podrobno predstavil svetlobni zvonec, slušno zanko, brezžične slušalke, videofon, budilko, potovalno budilko ter svetlobno napravo, ki utripa, ko zazvoni telefon. Razvoj sodobne tehnologije omogoča enakopravnejše vključevanje oseb z izgubo sluha v družbo. ●

Premiera filma Oma

📷 Mira Meš Pivec

Ivica Burggraf s člani društva v Vetrinjskem dvoru

Sredi maja smo bili na premieri novega dokumentarnega filma Oma. Zbrali smo se v veliki dvorani Vetrinjskega dvora, ki deluje pod okriljem Narodnega doma Maribor. V filmu nastopa najstarejša članica našega društva Ivica Burggraf, ki igra vlogo stare mame. Zaradi tega smo bili še bolj nestrpni in radovedni.

Gre za pripoved o devetdesetletni gluhi babici, ki vnukinji opisuje svojo življenjsko zgodbo. Ko je

bila stara devet let je hudo zbolela za meningitisom in popolnoma oglušela. Življenje se ji je postavilo na glavo. Spominja se zvokov reke, ki je tekla skozi mesto, v glavi ji še vedno ropotajo odmevi škornjev nemških vojakov, ki so korakali mimo njene hiše, ter se spominja časov, ki jih je preživela v gluhonemnici v Gradcu, kjer je ugotovila, da z gluhoto lahko živi, spoznala moža, predvsem pa našla prijateljico, s katero sta ostali povezani vse življenje. Oma je zgodba

Nad filmom in Ivico smo bili navdušeni

o osamljenosti, zavrženosti, izključevanju, pozabi in hkrati prijateljstvu ter hvaležnosti.

Film je nastal v produkciji skupine Rhaego in s finančno pomočjo Slovenskega filmskega centra. Režiser in scenarist je Tadej Čater, direktor fotografije Janez Stucin, avtor glasbe Aljaž Čater Rodošek, montažer Zlatjan Čučkov, snemalec zvoka Vincent Laurence, producentka Blanka Kante, v glavni vlogi pa nastopa naša Ivica Burggraf, ki je odlično odigrala svojo življenjsko vlogo. Zelo smo ponosni nanjo, saj je s svojim delom znova dodala kamenček v mozaik večje prepoznavnosti gluhih na kulturnem področju.

Iskrene čestitke in velik poklon. ●

Aktivnosti v podružnici Ptuj

📷 Danilo Holc, 📷 DGN Podravja Maribor

Dostopnost za osebe z izgubo sluha v Mestni občini Ptuj

V društvu si posebej prizadevamo za čim več aktivnosti v podružnici na Ptuj, saj v mestu in v njegovi okolici živi veliko oseb z izgubo sluha. Z občino se že več let dogovarjamo, da bi v njihovih prostorih namestili indukcijsko zanko za naglušne uporabnike slušnih aparatov, ki bi omogočila, da bi bolj razločno slišali. S pomočjo indukcijske zanke v prostoru lahko uporabniki slušnih aparatov brez motenj iz okolja poslušajo sogovornika, radio, televizijo ali ostale zvoke. Upamo, da bodo naša prizadevanja obrodila sadove.

Družabno srečanje

Sredi maja smo v ptujski podružnici organizirali družabno srečanje s piknikom. Žar, posodo, jedilni pribor in ostale pripomočke sta na dvorišče društva pripeljala sekretar Milan Kotnik in predsednica Ernestina Savski. Skupaj s člani smo pripravili številne dobrote z žara in uživali v dobri družbi.

Žar, ki ga je društvo prejelo kot donacijo, smo krstili s peko čevapčičev in mesa. Dekleta so narezala zelenjavo in kruh ter pripravila pijačo in mize. Piknika se je udeležilo precejšnje število dobro razpoloženih in lačnih članov, saj je ob okusni hrani in pijači druženje še prijetnejše. Hvala za lep dan, ki ga dolgo ne bomo pozabili. ●

Piknik

📷 Mira Meš Pivec

Mojstra žara Franc Vezjak in Milan Kotnik

Šaljive igre

Maja smo na dvorišču društva pripravili spomladanski piknik. Člani društva se radi udeležujemo srečanj, kjer poklepetamo in se zabavamo ob veselem pripovedovanju. Še posebej se radi udeležimo šaljivih iger, ki jih je letos organizirala Simona Kristl. Gluhim in naglušnim tako druženje veliko pomeni, saj jim olajša tegobe vsakdanjika.

Brez pridnih rok Suzane Panič in Simone Kristl ne bi bilo dobre hrane. Vedno radi pomagata, ko je to potrebno. Veseli smo tudi pomoči moških pri postrežbi in pripravi tega veselega dogodka. Za žar

sta poskrbela mojstra Franc Vezjak - Frenki Flos in Milan Kotnik, ki znata izvrstno pripraviti okusno pečene mesne dobrote.

V prijetni senci za mizami se je zbralo mnogo članov. Veselo smo kramljali ob pijači in piškotih. Vedno je lepo, ko smo skupaj. Ob dišavah, ki so se širile z žara, smo še bolj navdušeno tekmovali v šaljivih igrah, najboljše tekmovalce pa so čakala sladka darila. Čas je prehitro minil. Na koncu smo naredili še gasilsko fotografijo. Piknik moramo čimprej ponoviti. ●

Udeleženci družabnega srečanja

Pridne roke so vedno v pomoč

Izlet v najlepšo slovensko vas

📷 Mira Meš Pivec

Konec maja smo preživeli čudovit dan. Društvo je za člane pripravilo izlet, ki ga je skrbno načrtovalo. Zjutraj smo se z avtobusom odpeljali do dvorca Štatenberg, ki stoji na vzpetini nad Makolami na robu Haloz. Pred njim nas je s pristrčno dobrodošlico pri-

čakal animator, nas popeljal po njegovih prostorih in nam med postanki slikovito predstavil njegovo zgodovino. Danes je двореc znan predvsem kot unikatna poročna destinacija, saj v Sloveniji ni veliko krajev, kjer na enem mestu najdemo tako izjemen prostor za

Alojz Pavlinek melje moko

Goran Jamnikar bo kmetoval

Pred mlinom na veter

Sekretar in predsednica v šolskih klopeh

Na dvorišču dvorca Štatenberg

Motoristka Silva Pavlinek

slavje, ki vključuje kapelico za poročni obred in možnost prenočitve za povabljenе. Krasita ga kostanjev drevored in park z zanimivim rastlinjem, za njim pa se razteza gozdčiek, skozi katerega vodi pot do treh grajskih ribnikov.

Stari del Studenic je v dolini Toplega potoka posejlen do samostana dominikank. Znamenitosti Studenic so kraški izvir Toplega potoka, samostan in stari grad. Studenice so manjša vas, ki leži v slikoviti dolini reke Dravinje ob vznožju gore Boč. Okoli samostana vodi naravoslovna učna pot. V ogromnem kompleksu si je možno ogledati le baročno cerkev svetih Treh kraljev, ki je današnja podoba dobila v 18. stoletju. Krasijo jo razkošni oltarji, kipi, slike, orgle in veličastna nunska empora. Zofija Rogaška je okoli leta

1230 začela graditi hospital s cerkvijo, po letu 1237 pa je po zaslugi ene od sester v Studenicah nastal ženski Marijin samostan.

Po ogledu samostana smo se odpeljali v središče Makol, kjer nas je pričakala vodička iz turističnega društva. Najprej smo posedeli na terasi gostilne in pojedli sendviče, nato pa smo si ogledali obnovljeno turistično hišo, v kateri so razstavljene znamenitosti kraja ter krušna peč, ki jo občasno zakurijo in v njej spečejo domač kruh. Za tem smo si v znamenitem mlinu na veter ogledali postopek priprave moko na star zgodovinski način. S hribčka je čudovit pogled na lepo urejene Makole in okolico. Po prijetnem sprehodu skozi vas smo se odpeljali v Majšperk, kjer smo v gostišču Špajza pojedli kosilo. Uživali smo v

dobri hrani, se veselo pogovarjali in si izmenjavali vtise. Čeprav je bilo vreme oblačno, je bilo vzdušje zelo prijetno.

Polni lepih občutkov in zadovoljstva smo se pozno popoldne odpravili proti domu. Izlet nam bo še dolgo ostal v lepem spominu. ●

Kolesarska maratona

📷 Danilo Holc

Rekreativni kolesarski maraton okoli Pohorja

Sredi junija smo se številni kolesarji podali na zanimivo kolesarsko pot okoli Pohorja. Dogodka so se lahko udeležili vsi, ki jih veseli organizirano rekreativno kolesarjenje v skupinah in so sposobni prevoziti 50, 72 ali 147 kilometrov.

Andrej Vivod in Danilo Holc

Štartali smo s Trga svobode v Mariboru, namen kolesarjenja pa je bila promocija zdravega načina življenja, spodbujanje k rekreaciji ter uživanje v vožnji in v lepotah ob progi.

Naše društvo sva zastopala Andrej Vivod in jaz. Oba sva uspešno prikolesarila do cilja 50 kilometrov dolge

Štartali smo s Trga svobode

poti. Kolesarskih maratonov se udeležujemo že mnogo let in doslej smo vedno uspešno prispeli na cilj. Z zgledom motiviramo mlade kolesarje, ki se prvič udeležijo tovrstnega športnega dogodka, zmagovalci pa smo vsi, ki se pravočasno pripeljemo na cilj.

Velikošmarenski kolesarski maraton

V okviru akcije Slovenija kolesari in pod pokroviteljstvom Olimpijskega komiteja Slovenije je na dan pred praznikom potekal Velikošmarenski kolesarski maraton. Start in cilj sta bila pri kulturnem domu v Vurberku, proga pa speljana prek Korene, Selc in Ptuja.

Jože Koser, Andrej Divjak in Danilo Holc

Maratona smo se udeležili kolesarski navdušenci iz društva Jože Koser, Andrej Divjak in jaz ter ga pod sloganom »norci za vse, ki so nori na gibanje« uspešno prevozili.

Vsi udeleženci smo prejeli medaljo, organizatorji pa so poskrbeli tudi za posebne nagrade za najštevilnejšo ekipo in družino ter najstarejšega in najmlajšega tekmovalca. ●

Srečanje štirih društev savinjsko-štajerske regije

📷 Simona Kristl

Člani mariborskega društva

Sredi junija je Društvo oseb z okvaro sluha celjske regije pripravilo tradicionalno srečanje društev savinjske in štajerske regije. Zanimanje naših članov zanj je bilo veliko. S polnim avtobusom smo se odpeljali proti Laškemu, kjer je potekalo. Pot nas je vodila do planinskega doma Šmohor nad Laškim. Med vožnjo smo uživali v čudovitem razgledu, ob prihodu na cilj pa smo bili navdušeni nad čarobno naravo in urejeno okolico.

Marta Harb med tekom v vreči

Na srečanju se je zbralo več sto članov iz različnih društev, tako mlajših kot starejših, na kar smo zelo ponosni. Veseli smo bili vsakega. Med seboj se

Predsedniki štirih društev

V prijetni senci

že dobro poznamo, saj se srečujemo vsako leto. Radostni obrazi, pozdravi in objemi so se kar vrstili. Vedno, ko se srečamo, smo zelo veseli. Najprej so nas pozdravili predsedniki društev ter nam zaželeli prijetno druženje in veliko zabave.

Vleka vrvi

Ker nobeno srečanje ne mine brez družabnih iger, smo sestavili ekipe za zabavna tekmovanja, dogajanje pa je z besedo in z rokami povezovala simpatična voditeljica. Pomerili smo se v pikadu, vleki vrvi, skakanju v vrečah in igranju odbojke. Najbolj zabavno je bilo skakanje v rumenih vrečah. Bili smo kot avstralski kengurujci, a se kljub vročemu soncu vneto borili. Tudi navijači so se dobro odrezali in si z glasnim navijanjem dobro prečistili pljuča.

Gostitelji so nam pripravili odlično kosilo. Hrana nam je zelo teknila. Sledili sta gasilska fotografija in obljuba, da se čez leto dni srečamo na drugem koncu dežele, nato pa smo do večera nadaljevali z druženjem.

Zahvaljujemo za prisrčen sprejem in za odlično organizacijo srečanja. ●

IZ SVETA TIŠINE

Športne igre invalidov

📷 Simona Kristl

Člani društva

Prejemniki medalj

Letos so v organizaciji Sveta invalidov Mestne občine Maribor v okviru prireditve Športna pomlad v Mariboru potekale trinajste športne igre invalidov. Tekmovalci so se zbrali v športnem parku Tabor, kjer so se pomerili v devetih športnih disciplinah.

Tekmovalo se je v pikadu, kegljanju, ruskem kegljanju, malem nogometu, šahu, namiznem tenisu, metu na koš in košarki na vozičkih. V različnih disciplinah se je med seboj pomerilo 290 športnic in športnikov iz 16 invalidskih organizacij, zanje pa je navijalo 140 navijačev in spremljevalcev. Prireditev je povezoval Robert Herga, v slovenski znakovni jezik pa sta jo tolmačili Marija Koser in Anja Kotnik. Vsi tekmovalci in prostovoljci so prejeli spominske majice.

Milan Kotnik med otvoritvijo iger

Dogodek, ki se je po dveh letih epidemioloških ukrepov zaradi covid-19 odvil brez omejitev, si je ogledalo mnogo gledalcev, njegovo organizacijo pa je podprla mariborska občina. Navzoče sta pozdravila predsednik Sveta invalidov Mestne občine Maribor Milan Kotnik in podžupanja Alenka Iskra, ki se je razveselila polne dvorane, saj imajo športne igre velik pomen za vse, ki sodelujejo pri njihovi organizaciji.

Milan Kotnik je poudaril, da je invalidski šport v Mariboru dobro organiziran. Svet invalidov združuje dvajset invalidskih in dve humanitarni organizaciji, dogodek pa je pomemben tudi za širšo javnost, saj občane opozarja na težave, s katerimi se invalidi dnevno soočajo.

Na tekmovanju je bilo veliko smeha in dobre volje, tako med tekmovalci kot med publiko. Športne igre pomagajo izboljševati življenje invalidov, saj lahko skozi šport dokažejo, da so enakopravni člani družbe. Najbolj pomembna pri tem pa sta druženje in spodbuda.

Posebne čestitke članici našega društva Nadi Pihler za odličen rezultat v ruskem kegljanju, kjer je prvič osvojila medaljo. Med posameznicami je zasedla tretje mesto.

Rezultati članov društva

- pikado moški – Marjan Bratkovič, 3. mesto
- pikado moški ekipno – 3. mesto
- rusko kegljanje ženske – Nada Pihler, 3. mesto
- rusko kegljanje ženske ekipno – 2. mesto
- met na koš moški – Milan Kotnik, 2. mesto

Iskreno čestitamo vsem tekmovalcem. ●

Zadovoljni športniki

Rekorden ulov rib na turnirju v Pesnici

📷 Simona Kristl

Marjan Bratkovič z ulovom

Maja je naše društvo na ribniku Jelenče v Pesnici pri Mariboru organiziralo posamični in ekipni prijateljski turnir v športnem ribolovu, ki so se ga udeležili ribiči iz sedmih društev. Zbrali so se zjutraj, se pozdravili in izžrebali številke lovnih mest. Vreme je bilo ugodno. Tekmovanje je v dobrem vzdušju potekalo do poldneva, nato je sledil uradni del – tehtanje ulova in razglasitev rezultatov.

Ekipno se je najbolje odrezalo naše društvo, ki so ga zastopali Jože Koser, Marjan Bratkovič in Fran-

ci Korošec. Skupaj so ujeli 90.260 g rib in zaslužno osvojili prvo mesto. Sledilo jim je društvo iz Slovenskih Konjic s 84.100 g ulova in društvo iz Murske Sobotice s 43.720 g ulova. Ribiči so bili zelo zadovoljni s skupnim rekordnim ulovom 340.980 g rib.

Med posamezniki iz našega društva je bil najboljši Marjan Bratkovič na drugem mestu, ki je ujel 39.980 g rib, Franci Korošec je bil četrti, Jože Koser pa peti. Kot se spodobi za vsako tekmovanje, so bili tekmovalci tudi tokrat deležni tradicionalnega toplega ribiškega kosila, uspešen dan pa so zaključili s prijetnim popoldanskim druženjem. ●

Skupinska

Ribičeva zgodba

📷 Marjan Bratkovič

Prišla je težko pričakovana sobota, ko smo se ribiči iz društva Jože Koser, Peter Terbuc, Andrej Klanjčnik in jaz odpravili proti Slovenskim Konjicam. Jutro je bilo turobno, zbrali pa smo se pri Andreju na Taboru. Na pot smo krenili nekaj po šesti uri in ob sedmih prispeli k ribniku Jernejček, kjer so nas pričakali ribiči iz društev po vsej Sloveniji. Pristrčno smo se pozdravili in sestavili pet ekip iz Slovenskih Konjic, Velenja, Ljubljane, Dravograda in Maribora.

Najprej smo izžrebali številke za lovna mesta, nato pa se je začelo tekmovanje, ki je trajalo štiri ure. Vreme za ribarjenje ni bilo pri-

merno, saj je bilo zelo vetrovno in močno je deževalo. V takih pogojih ribe ne prijemajo in se potuhnejo v mulj na dnu jezera. Ker je bil ulov slab, je ura počasi tekla. Bilo je res naporno.

Komaj smo čakali, da napoči konec tekme in tehtanje ulova. Sledili sta razglasitev rezultatov ter podelitev medalj in pokalov. Naša ekipa se je uvrstila na četrto mesto, med posamezniki pa sem se bolje odrezal in s 3425 g ulovljenih rib dosegel drugo mesto. Z rezultatom sem bil zelo zadovoljen, saj veliko ribičev ni ujelo niti ene ribe.

Tekmovanju je sledila pogostitev. Domačini so nas razveselili z

izvrstnim golažem s prilogo. Hrana nam je zelo teknila, saj smo bili premraženi in pošteno lačni.

Po prijetnem druženju je napočil čas za odhod domov. Ob slovesu smo si zaželeli lepše vreme in boljše ulov, ko se prihodnjič srečamo. Kljub težkim pogojem nam bo tekma ostala v lepem spominu, saj smo dan preživeli v idiličnem okolju ribnika, ki ga obdajajo drevesa bližnjega gozda in čudoviti travniki. ●

Medobčinsko društvo gluhih in naglušnih **Velenje**

Kultura

Gledališki festival gluhih v Velenju

📷 Milan Kotnik, 📷 Vitomir Sankovič

Medobčinsko društvo gluhih in naglušnih Velenje je konec aprila v Kulturnem domu Velenje organiziralo gledališki festival gluhih. V različnih zvrsteh od drame do komedije in poezije so nastopile kulturno-umetniške skupine iz petih društev. Nastopi so prinesli pomembno sporočilo gluhe skupnosti o življenju v svetu tišine in o pomenu slovenskega znakovnega jezika v širši družbi. Skozi slovenski znakovni jezik so prikazali raznovrstno kulturo gluhih.

Naša gledališka zgodba *Moje roke so moj jezik* govori o gluhoti, o svetu tišine in o tem, kako težko je gluhim ljudem, saj so osamljeni in si želijo družbe, prijazne razumevajoče besede ter prijateljstva. Govori tudi o tem, da so gluhe osebe kljub izolaciji in pogostemu nerazumevanju s strani delodajalcev sposobne in delavne, zlasti če je vzpostavljena ustrezna komunikacija v znakovnem jeziku. Na koncu spregovori o znatizeljnosti, o želji po enakopravnem izobraževanju in vseživljenjskem učenju ter o tem, da

Srečko Veit, Jože Koser, Franc Vežjak, Rašid Beganovič, Vitomir Sankovič, Andreja Pivec in Milan Kotnik

se je treba včasih le malo potruditi za vzpostavitev ustrezne in razumljive komunikacije, zlasti kadar so se polnočutni pripravljene naučiti slovenskega znakovnega jezika. Upamo, da smo z zgodbo opozorili na številne stiske in hkrati na radosti življenja v svetu tišine. ●

Gledališka predstava Pika Nogavička

📷 📷 Vitomir Sankovič

Besnik Shala s Piko Nogavičko

Člani Društva gluhih in naglušnih Podravja Maribor smo se junija udeležili gledališke premiere *Pika Nogavička* v ljubljanskem SiTi Teatru. Uprizorila jo je gledališka skupina *Tihe stopinje*, režirala pa Lada

Orešnik. Predstava v slovenskem znakovnem jeziku s sporočilom staršem, naj več časa preživijo s svojimi otroki, je bila tolmačena v govornem jeziku ter je navdušila staro in mlado. ●

Pika Nogavička v slovenskem znakovnem jeziku

Kolesarski izlet

📷 Elvis Jašič

Sedmega septembra smo praznovali dan društva. Obležili smo ga s piknikom in s kolesarskim izletom za aktivne člane. Naš moto je bil zdrav duh v zdravem telesu, s kolesi pa smo se podali po slikoviti poti od Kamnika do Zadobrove. Pridružila sta se nam tudi nekoč vrhunska športnika in dobitnika kolajn na

olimpijskih igrah Maks Stopar in Marjan Lampelj, vodil pa nas je predsednik društva Gorazd Orešnik.

Čeprav je bilo pasje vroče, nas je dobršen del poti prijetno hladil zrak ob Kamniški Bistrici. Nad kolesarjenjem smo bili navdušeni in ga bomo verjetno ponovili. ●

Spoštovani gledalci in cenjene gledalke!

Spletna TV je zaživela na samostojnem spletnem portalu. Vpišite www.spletnatv.si in nam sledite tudi v prihodnje.

Enako kot doslej, nas boste še vedno našli tudi na spletnem naslovu www.zveza-gns.si, s klikom na sliko uredniške ekipe.

Veseli bomo tudi vašega nadaljnega spremljanja Spletne TV na družbenih omrežjih Facebook in Youtube. Se vidimo na spletu!

Uredništvo Spletne TV

Fototrinski iz Mednarodnega dneva gluhih 2022

